

STRATENÍ

Tomáš Bubák

Kapitola 1.

Útek

Písal sa rok 1874, vonku v tento deň bola strašná búrka. Mladé dievča Alysa ktorá mala 21 rokov, chodila pravidelne do práce. Každé ráno ju brával kolega Loran . Obaja pracovali z závode na topánky. Loran tam pracoval nejakých 15 rokov. Chodieval pre ňu na tmavom koči ktoré dôstojne ťahali dva krásne hnedé kone.

Alysa čakala na bežnom mieste, kde sa dohodli s Loranom na každé ráno. Prudký dážď a hmla jej nedovolila aby mohla vykúkať Lorana.

Celá premočená a uzímená čakala vyše hodiny. Nad hlavou mala iba záblesky ktoré boli ťažko viditeľne pre hustú hmlu. V tom keď sa rozhodla ísť domov, udrel kúsok od nej silný blesk. Tak veľmi sa zľakla že jej skoro cvrklo. Celá vystrašená sa pustila do mliečnej bielej hmly.

Nevidela si ani na špičku nosa, no kráčala ďalej smerom k jej domu. Kráčala veľmi dlho a mala pocit ako keby sa stratila alebo skôr zablúdila. V tom zazrela nejakú postavu, ako sa približovala rozpoznala iba dlhy čierny kabát a cylinder na hlave. Dostala strach že kto to môže byť. Čím viac sa postava približovala tým mala väčší strach.

Len len že do seba nenarazili v tom počula tichým hlasom. „Dobre ráno Alysa ”.

Hlas jej bol povedomý ale do tvare nevidela, lebo silný dážď a vietor jej bičovali tvar.

Zakryla si tvar červeno-čiernou šatkou na ktorej boli vyšité biele čipkované kvety.

Tajomná postava opäť prehovorila.

„Čo má nespoznávaš“?

Chlap si dal dole cylinder, Alysa si šatkou pretrela oči a výrazným výkrikom povedala. „Dobre ráno Loran, ahoj“.

Dychtivým hlasom sa ho spýtala prečo nedošiel.

„Ty o tom nevieš“?

„O čom preboha“?

Veď začala pandémie, nejaký vírus nový vypukol.

Nemajú ešte na to liek a je to veľmi nebezpečné.

„Čo budeme teraz robiť “ ? Pýta sa Alysa

„Musíme sa niekde schovať “ hovorí Loran.

Alysa bez váhania súhlasila. Vybrali sa po úzkom chodníku a pod nohami im čľapkala voda.

V tom ich zbadal Alysín známí Frank. Pridal sa k ním a dozvedel sa nové skutočnosti. Tak teda po námestí sa prechádzali tri postavy za ktorými pobehoval Loranov pes Azrael.

Keď v tom nad mestom začal silný uragán. Fúkal tak silno že Loran musel držať Azraela na rukách aby ho neodfúklo.

Zrazu sa z tmy vynoril akýsi mladý chlap.

Pribehol k ním a hovorí: „Pani a dáma dodal, nechcete odísť s tohto strašného mesta “?

„Prepáč ale nepoznáme ťa“ .

„Prepáčte, tak sa teda predstavím, volám sa Derek mám 28 rokov a už mám dosť tohto prekliateho mesta “ .

Všetci traja sa na neho pozreli a len Frank prehovoril.

„Akože si to predstavuješ ten útek“ ?

Alysa a Loran hodili na seba víťazný a šťastný pohľad.

„Neviem či viete ale v strede námestia, pri tej kamennej studni je priviazaný balón “.

Alysa hlásaním smiechom pozrela na Dereka a spýtala sa ho.

„To chceš odletieť ako nejaký vták“ ?

„Prečo ? Nie veď vojaci ho používajú na donášku jedla. Tak prečo by sme sa nemohli zmocniť a odletieť “ .

Loranovi sa tento nápad veľmi páčil.

„A hlasno vykrikol odletíme ešte dnes v noci “. Ostatný ostali v samom úžase. Stretieme sa tu presne o pól noci. Blížila sa pol noc. Všetci sa už stretávali pri balóne len Dereka nebolo.

Ostatný mali už strach či sa mi niečo nestalo. Tak sa rozhodli ešte chvíľku počkať. No nakoniec sa Frank rozhodol že odletia aj bez neho. Keď Frank šiel preseknúť posledné lano ktorým bol balón pripútaný z tmavej uličky vybehol Derek. Zadíchaný skočil do koša balónu ktorý takmer odletel bez neho. „Ešte že som vás stihol, pri mojom dome mali hliadku vojaci a usalašili sa tam že prečkajú noc.

Čakal som po kým zaspia a v pravú chvíľku som vyskočil cez malé kuchynské okno a čo mi sily stačili som uháňal za vami “.

Nakoniec všetko dobre dopadlo a všetci už sedeli v koši balóna, ktorý sa vznášal v oblakoch. Len Azrael bol stále nepokojný. Nezastaviteľne zúrivo štekal smerom von z balóna.

Uragán ich takto unášal tri dni. Po nejakom čase zistili že balón stráca objem a dochádza im vodík, ktorím je balón nafukovaný. Nezostávalo im nič iné len zazrieť nejaký kúsok zeme a to ich zachráni keďže mali pod sebou len samú vodu. Zrazu Azrael položil predné labky na rám koša a začal štekať, v tom Alysa zbadala akýsi obrys hory a vykrikla pozrite sa pre nami je hora.

Všetci od radosti zvolili hurá.

Z balónom krásne pristali na kamennom pobreží, len škoda že ako balón strácal objem a padal na pobrežie zachytil sa o špicatú skalu a rozrezal sa. Nikomu sa nič nestalo, teda až na Azraela ten si zamotal prednú labku do lán balónu.

Ako dopadol balón na zem tak mu zlomilo prednú labku. Loran ho hneď vytiahol, dal mu na labku dlahu, ktorú spravil z konárov a tým ho ošetril.

Po pláži sa prechádzali štyri osoby a za ktorými dôstojne poskakoval Loranov pes Azrael.

Na veľkej stene kamenného masívu našli vyvierajúci prameň krištáľovo čistej a hlavne pitnej vody.

Alysa navrhla aby sme sa tu poobzerali či sa tu nenachádzajú nejakí ľudia.

Aby nám pomohli v tak ťažkej situácii sa dostať domov. Darmo hľadali, nikoho živého okrem zvierat tu nenašli. V tom ako hľadali nejakú ľudskú bytosť, tak našli akúsi jaskyňu. Derek navrhol aby tu prespali. Všetci súhlasili, lebo boli vyčerpaný a vyhladovaný. Okrem akýchsi modrých bobúľ nič nenašli čo by mohli skonzumovať. Tak všetci si ľahli na trávnaté lôžka ktoré si vyrobili z vysokej trávy ktorá rástla neďaleko od ich jaskyne.

Ráno keď sa všetci zobudili začali hľadať Azraela lebo ho nebolo, akoby sa stratil či niekde ušiel.

Keď Frank povedal že mali by sme si niečo nájsť na jedenie v tom Derek započul brechot psa.

Spozornel a podelil sa o to s ostatnými, no oni mu na to povedali že ma halucinácie.

Bavili sa ladenej o jedle, keď v tom Loran započul tiež brechot. No nebol to nik INY ako jeho verný pes Azrael. Vybehli veci z jaskyne a videli niečo nezvyčajného. Azrael dotiahol na pol mŕtvu divú kačicu. V tom Alysa povedala že budú mať teplí obed.

Loran pozrel smutne na Alysu a hovorí veď nemáme ani oheň. Potom Derek vyzval všetkých aby si skontrolovali vrecká či nenájdu zápalky. Ale bez úspechu. Frank na nič nečakal. Zobral dve suché drievka a začal ich trieť o seba ako to robia indiáni.

Ale moc sa mu nedarilo, skôr by si tým trením zapálil ruky ako vytvoril oheň. Nahnevaný z neúspechu sa postavil, odkopol kameň ktorý mal pod nohou, ten narazil do druhého väčšieho kameňa a zbadal že pri náraze zasvietila žiariaca iskra. Rozbehol sa po oba kamene a Dereka poslal po suchú trávu a nejaké triesky. Dva krát oškrel kamene o seba, vyskočila iskra na suchú trávu a oheň bol na svete.

Alysa sa snažila zatiaľ odrať kačicu ostrým kameňom, keďže nemali ani nôž. Loran Frank a Derek sa starali o oheň a zaobstarávali suché drevo. Derek navrhol aby si aj vyrobil nejaký rošt. Nápad sa páčil všetkým. Našli teda rozdvojené tvrdé konáre, ktoré si prispôsobili tak aby mohli položiť prepichnutú kačicu nad oheň.

Všetci spokojne sedeli pri ohni a pozerali ako sa pečie kačica. Netrzeplivo čakali kým sa kačica dopečie.

Keď v tom z jasného a bezmračného neba udrel blesk do najvyššej hory ktorú videla Alysa z balóna. Behom pár minút sa obloha zafarbila na čiernu farbu a začalo husto pršať. Loran s Frankom neváhali ani minútu, jeden zobral kačicu a druhí zapálenú palicu ktorá výrazne horela. Rýchlo sa presunuli do jaskyne kde mali nachystané suché drevo.

Tak teda stačilo preložiť horiacu palicu ku drevu a mali oheň. Len zabudli na ražeň ktorý si vyrobili aby držalo kačicu nad ohňom. Derek sa zdvihol a bežal to zobrať.

Ani nie do piatich minút kačica zaujala svoje miesto nad ohniskom. Do nejakej hodinky bolo jedlo nachystané. Všetci boli spokojný že zahasili svoj hlad. Ako sa všetci najedli tak Alysa n avrhla aby si spravili zásoby jedla. Nikto nenamietal, práveže naopak dostala pochvalu. Loran, Frank a Derek šli do lesa porobiť nejaké pasce aby mohli uloviť nejakú zver.

Vykopali pár dier na dno zapichli ostré palice a vrch jamy zamaskovali suchým lístím a konármi. Ako sa vracali naspäť do jaskyne Derek zazrel na strome veľké hniezdo.

Vyšplhal sa hore do koruny stromu a v hniezde našiel šesť veľkých vajec. Rýchlo si ich dal pod košeľu a zliezol dole.

Keď položil obe nohy na zem povedal svojim priateľom že dnes budú mať chutnú večeru. Alysa zodpovedne udržiavala oheň po kedy boli chlapi preč.

Prikladala konár po konári aby nevyhaslo. Keď aj Frank mal stále odložené kamene ktoré hádžu iskru a ktorými zapálil prvý krát oheň.

Alysu strážil len Azrael. Bol to veľmi verný a dobrý pes.

Ako sa chlapi vracali z lesa Lysa ich kývaním rúk vítala.

Derek podal Alyse vajcia, tá ich zobrala do košele a šla s nimi pri oheň.

Vyhrabala do zeme dieru vložila ich tam, naspäť zahrabala a na vrch dala žeravé uhlíky.

Behom chvíľky boli vajcia hotové.

Ako večerali Loran nahlas rozmýšľal.

„Ako to len vyzerá v našom meste“ ? „Stále je tam tá pandémia“ ?

Nikto na to nevedel nič povedať a všetci zostali v nemom úžase. Keď sa najedli pobrali sa na svoje trávnaté lôžka aby si mohli pospať.

Ráno keď sa prebrali tak Derek a Loran šli skontrolovať pasce, ktoré prichystali deň pred tým. Ako sa približovali k prvej pasce už z diaľky počuli niečo kvičať. Keď nazreli do jamy bola tam malá divná sviňa, ktorá si prepichla jednu zadnú nohu ostrou paličkou

ktoré vyrobili.

Loran neváhal ani sekundu zobral zo zeme ostrú palicu a zapichol to divnej svine rovno do srdca.

Vytiahli ju von pozreli sa na seba a s úsmevom povedali na raz že týždeň budú mať čo jesť. Našli dlhú palicu zviazali jej nohy, prevliekli palicu cez ne a vliekli ju na ramenách.

Ale to ešte netušili čo skrývajú ostatné pasce. Došli k druhej pasce a tam bolo päť malých zajačikov ktorý sa nijaké neporanili ale nemohli sa z hlbokej jamy dostať von.

Nechali ich za tedy tam.

Prišli pri tretiu pascu a tam bola mladá srnka, tiež si nijako neublížila. Len bola taká nespokojná keďže nevedela kde je. Pritom mala táto srnka šťastie že sa jej nič nestalo. Derek s Loranom pravé túto pascu odflákali. Loran teda hovorí Derekovi že to sa už nemôže stať, že to takto neodflákame.

„Inak budeme hladný,

Kapitola 2.

Výroba pascí

Derek sa otočí na Lorana a vážnym výrazom mu hovorí. Nebudeme robiť pasce aby sme ich zabili . Ale budeme robiť také aby sme ich mohli odchytiť a s divokej zvery si vychováme domácu hydinu. Loranovi sa toto veľmi páčilo. Zobrali teda všetku zver čo sa chytila do pasce a odniesli ju do jaskyne. Ako ich zbadal Frank a Alysa od radosti vyskakovali.

Loran hneď povedal o nápade Dereka a jeho plánov, ako si vychovať vlastnú hydinu. Obaja počúvali s veľkými ušami. Rozprávali sa teda o tom ako vyrobiť také pasce aby sa zver smrteľné alebo vôbec nezranila. Hlavne treba postaviť nejaké ohrady povedal Derek. Ale aj s prístreškom, zapojila sa Lysa.

Samozrejme veď keď bude zlé počasie aby sa mohli skryť.

Ani nie za mesiac dokázali postaviť dve ohrady aj s prístreškom, kurníky a nejaké klietky na presun zvery.

Keď bolo toto všetko hotové zamerali sa na odchyt zveri.

Nemali veru ľahkú úlohu keďže kácali stromy len kameňmi. O noži sa im mohlo len snívať.

Všetko čo za tedy vybudovali holými rukami tak boli na svoju prácu pyšný.

Začali teda vyrábať také pasce aby sa zver nezranila.

Boli to ako keby nejaké klietky s padajúcimi dvierkami. Takže keď vbehne zver dovnútra dvierka sa zaklapnú a zver je v pasci.

Toto im dalo zabráť asi najviac. Vedeli ako to spraviť len nemali potrebné nástroje na to. Všetko si teda museli vyrobiť ručne. Prvú pascu ktorú vyrobili bola asi taká veľká že sotva by sa tam nejaký človek zmestil.

Zobrali ju do lesa a položili na zem a nachystali aby sa niečo chytilo.

Chceli vyskúšať či to bude fungovať. Nechali ju tam celú noc a šli spať od vyčerpania. Ráno ich prebudil Azrael.

Behal okolo nich ako keby sa niečo strašné stalo. Behal okolo otvoru v jaskyni ako keby ich ťahal von.

Tak teda šli za ním a už ako videli kade sa vybral tak si domysli že má namierené rovno k pasce. Keď prišli pri pascu neverili vlastným očiam.

V pasci boli chytené dve vypasené sliepky. Frank išiel pre klietku na prenos sliepok do jaskyne.

Za chvíľku bol naspäť. Presunuli sliepky do klietky a šli rovno do kurníkov do svojej ohrady.

Od toho okamihu vedeli že sa musia zaobstarať tak ako keby už nikdy nemali od tadeto odísť.

Frank pred všetkými navrhol že by si mali vylepšiť našu jaskyňu.

Na miesto trávnatých lôžok by sme mali mať normálne postele s vankúšom prikrývkami.

Alysa hned' smutne vyletela. A z čoho preboha ved' nič nemáme ani len ten nôž.

Loran pozrel na Alysu a pred všetkými povedal. Nepamätáte si na čom sme sa sem dostali ? Z obalu balóna bude dosť vankúšov aj prikrývok. Je tam kopy použiteľného plátna. No len na tie postele si budeme musieť spraviť nejaké konštrukciu z dreva. Lebo nechceme predsa spať na zemi.

Všetci štyria sa vybrali pri skaly kde ich balón pristál. Hľadali, hľadali no nič nevideli, balón bol preč.

Ostalo tam len jedno rozstrapkané a zaseknuté lano. Ostali všetci smutný že ich plán v tej chvíli stroskotal.

Azrael pobehoval hore, dole keď v jednej chvíli spozornel.

Pribehol k veľkej skale a začal štekať. Ostatný priskočili pri neho a zbadali časť obalu z balóna. Bola zaseknutá o skalu.

Vyslobodili časť obalu balóna a zobrali ho do jaskyne.

Alysa sa hned' ujala že zošije návliečky, vankúše a prikrývky. Len si pripadala ako keby bola v dobe kamennej, keďže musela plátno rezať plátno ostrím kameňom. Dierky na zošívanie si robila ostrím šípom z nejakého kríku.

Nebola to ihla ale poradila si. Išlo jej to od ruky ako keby to už niekedy tak robila.

Derek a Frank sa vybrali na ryby s novou sieťou ktorú im Lysa vyrobila zo špagátikov ktoré boli na balóne.

Ako boli na rybách Frank zazrel niečo vo vode.

Rybárčenie nechali tak a šli preveriť čo to je vo vode.

Boli asi po pás vo vode a čo osud chcel, doplával k nim odtrhnutý kôš balóna.

Dôkladne ho pritiahli pri breh a uviazali ho o skalú. Rýchlim krokom sa vybrali do jaskyne aby im pomohli preniesť toto bohatstvo do jaskyne. Bolo im to veľmi také, museli teda vyriešiť ako to dostanú do jaskyne. Vyrobili si akési nosítka z dreva naložili kôš na nosítka a všetci štyria ho niesli do jaskyne. Bol veľmi ťažký keďže mal na sebe oceľové pláty. Ako ho niesli pod nohami im praskali malé kamienky. Tá cesta nebola vôbec pohodlná. Keďže už mali aj v celku poškodenú obuv, tak si dávali pozor aby sa niekto nezranil.

Ako došli do jaskyne tak opatrne ho položili na trávu čo si tam nanosili.

Tu ho krásne očistili od chalúh a špiny čo mal na sebe. Pomaličky ho rozoberali aby sa dostali k oceľovým plátom. Nebolo to ale veľmi jednoduché, museli si pomáhať ako len vedeli. Ostré kamene šikovné ruky a hlavne veľa rozumu im toto všetko dalo zabrať. Trvalo im to skoro dva dni aby to krásne a bez poruchy rozobrali. Nad hlavami im lietali akési vtáky ktoré sa podobali na netopierov, ale neboli to netopiere. Ako si svetielkovali, pripomínali skôr svetlušky. Ale také veľké ešte nevideli.

Tak si to nevedeli vysvetliť. Poupratovali všetko na svoje miesto, aby nemali v tom neporiadok a vedeli kam čo dali. Derek bol veľmi natešený. Teraz si môžeme vyrobiť sekery, motyky, nože a rôzne náradie hovorí nahlas. Tak skôr to kričal od radosti. Bolo už kopu hodín slnko už zašlo za obzor a v jaskyni nastala tma, teda okrem tých svetielkujúcich ich vtákov ktoré nevedeli identifikovať.

Lebo ich bolo vidno len keď bola tma.

Nejako to moc neriešili, a nechali to tak.

Pokojne si ľahli na trávnaté lôžka a v klúde zaspali.

Alysa sa v noci prebudila že musí ísť na potrebu.

Tak vybehla von z jaskyne pri stromy. Pozerala na more a zazrela akési svetlo. Hneď zobudila ostatných aby sa šli pozrieť. Nebolo to dobre vidieť ale určite sa jednalo o svetlo. Akoby plávala nejaká loď okolo ale veľmi ďaleko povedal Loran. Smutný sa vrátili do jaskyni, len Derek ostal stále pozeráť a premýšľať.

Ako sa vrátil ostatým povedal. Mali by sme si spraviť nejakú vatru, alebo niečo také aby upozornili na seba. Keď sa ukáže takáto príležitosť, aby sme boli pripravený. Ukázať sa že niekto živí je práve nablízku. Keby to máme už spravené tak je pravdepodobné že si to tá loď všimne a pripláva z svetlu. Prípadne nejakými svetelní my znakmi nám dá vedieť že svetlo zahliadla.

Napil sa ešte vody, ľahol si na svoje lôžko a pozeral do stropu na svetielkujúce vtáky.

Nemohol zaspáť. Stále rozmýšľal nad tou loďou čo šla okolo. Teda ak to bola loď ale nemohlo to byť nič iné si hovoril sám pre seba.

Vybehol ešte von pred jaskyňu. Všetci už spali.

Sadol si na kameň a pozoroval more keďže sa mu s toho všetkého nedalo spať. Ako tak sedel započúval sa do prírody. Mesiac krásne osvetľoval more a pláž. Také ticho bolo že nepočul ani vlny narážať do skaly na brehu. Počúval len vtákov ktorý sa už pomalí prebúdzali do ďalšieho dňa. Ako tak mal nohy na drobných kameňoch niečo zacítil že mu vyliezlo na chodilo. Ako sa zľakol a prudkým pohybom to chcel odhodiť ho to poštipalo. Obzeral sa okolo ale nič nevidel.

Po krátke chvíľke prišli na neho nejaké stavy. Začala sa mu hlava krútiť a prišlo mu zle.

Rozhodol sa že sa vráti do jaskyne a požiada o pomoc. No po pár krokoch spadol na zem a stratil vedomie.

Azrael ako keby to cítil.

Vybehol z jaskyne a ako keby vedel kam má ísť sa rozbehol za Derekom. Našiel ho ležať na zemi a tak ho začal oblizovať. V tom už vychádzalo slnko a prebudilo ostatných.

Frank dostal akési zle tušenie že sa niečo stalo.

Alysa ho ukludňovala že sa nič nemohlo stať. Proste Derek sa zobudil skôr a šiel sa prejsť aj s Azraelom. Tak nejako to neriešili. Ale po chvíľke to nedalo ani Loranovi.

Tak sa rozhodol že ho pôjde pohľadať. Ako sa tak prechádzal započul štekot. Vedel že to je Azrael tak sa videl tým smerom od kade sa ozýval štekot. Ako zbadal že Derek leží na zemi, studený pot ho obliaľ. Čo mu nohy stačili bežal za ním a tým si ani neuvedomoval že sa môže aj ož zraniť pri tak neopatrnom behu po kameňoch. Pristúpil k nemu, kľakol si a videl bledého takmer nehybného Dereka. Všimol si že má nejakú fialovú a opuchnutú nohu.

Všimol si ešte v tom rýchlym zmätku viac vpichov do jeho nohy.

Poslal Azraela aby privolal pomoc.

Behom chvíľky boli všetci pri Derekovi. Ale on stále ešte nevládne ležal.

Loran ukázal tie vpichy čo mal na nohe.

Alysa sa prikrčila, dôkladne si prezrela to poranenie a rozhodne povedala že to bol morský ježko.

Frank sa otočil na Alysu a dal jej jednoznačnú otázku.

Je to smrteľné ? Nie nie, len miesto opuchne a pár dní bude mať horúčku a skoro žiadnu silu.

Odniesli ho teda do jaskyne.

Položili na lôžko a nespustili z neho očí.

Čistá voda a teplé jedlo mu dodalo síl, skôr ako predpokladali. Ale nechceli od neho nič. Takto sa o neho starali tri dni.

Loran a Frank sa snažili nejako rozmotiť oceľové pláty, ktoré dostali z koša ktorý ich sem priviezol. No nejako sa im to nedarilo.

Alysa bola výborná v kuchyni. Vyvárała samé dobroty aj s toho mála čo im ostrov ponúkal. Nestáždžovala sa na nič, len jedno jej vadilo. Že nemala nôž a musela všetko robiť ostrými kameňmi.

Ale čo jej najviac chýbalo, bola teplá polievka. Tú už dávno nemala a v tejto chvíle by to zahrialo telo aj dušu.

A v tom jej napadlo že či sa nedajú vyrobiť nejaké misky alebo nádoby. V ktorých by si zaobstarali aj viac vody a nemuseli by chodiť pri prameň. Len ešte nevedela že ako. Nič na to nemala respektívne nemali. Ale teraz sa viac bála o Dereka aby sa čím skôr dal dokopy.

Tri dni mu trvalo po kedy sa zotavil. Ale stále to nebol on, bol ešte slabý. No sám si hovoril že už je v poriadku.

Išiel teda do lesa či sa nechytíla nejaká zver.

Ako tak kráčal pod nohami mu šušťalo lístie a praskali malé konáriky. Pripravil pasce nanovo, keby náhodou boli nejako poškodené. Trvalo mu to len pár minút.

Zatiaľ čo šiel Loran do ohrady pozrieť či sú vajíčka v kurníkoch tak popri tom rozmýšľal ako zlomia tie oceľové pláty.

Mal všelijaké možné nápady.

Dať medzi dva kamene a ohýbať po kedy sa nezlomí... Nie nie to nebude dobre. Musí to ísť inak.

Spomenul si že v rodnom meste bol jeho sused kováčom a keď on

kul požíval pri tom oheň.

Áno to je ono oheň, ale čím ho zase budeme kuť. No jedine kameňom.

Prišiel do jaskyne skoro narovna aj s Loranom. Ten mal v prútenom košíku hrstku vajce. Alysa sa pustila do pripraví raňajok. Ale tento krát už nezahrabala vajcia do zeme a dala na ne uhlíky.

Tentokrát to bolo inak. Našla akýsi ploský kameň ktorý mám v sebe priehlinu takže vajce sa od tadiaľ nemohlo vyliat. To teda mali pochúťku. Alysa ešte dodala ako sa všetci zdvíhali zo zeme. A zákusok si nedáte ?

Nazbierala lesné maliny, jahody a rôzne plody. Podala na provy-zornej tácke vyrobenej z prútia a veľkých listov.

Všetci traja ju za toto pochválili lebo im to veľmi chutilo a takú dobrotu už dlho nemali.

Derek vybehol von z jaskyne a začal nosiť drevo. Frank nechápal že prečo. Ved' dreva máme dosť nenoseného v jaskyni. Na pár mesiacov dopredu.

Ale ja to nepotrebujem do jaskyne, ale tu vonku.

„A načo prosím ťa“ ?

Budeme vyrábať nože.

Nože? A ako preboha?

Prines jeden veľký kameň a ostatné sa ja už postarám.

Frank teda poslúchol a zobral so sebou aj Lorana.

Zatiaľ čo hľadali kameň, Derek si zväžal drevo.

Už keď videl že mu to bude stačiť, vbehol do jaskyne pre pochodeň a podpálil si svoje ohnisko.

Oheň nechal horieť, poriadne naložil a išiel si nájsť nejaký tvrdý kameň čo by mu pasoval do ruky.

Netrvalo mu to dlho a natrafil na taký, ako keby bol presne z jeho ruky.

Vrátil sa teda naspäť pri ohnisko. Priložil znovu do ohňa a videl ako sa vracajú Frank a Loran s veľkým kameňom.

Počkal ich pri ohni. Upresnil ich že kde ho majú zložiť, presne tak aj spravili ako si povedal.

„Podťte teraz so mnou, ideme do jaskyne“.

„Prosím ťa a načo sme to sem teda nosili keď ideme do jaskyne“.

Ale prosím ťa Loran, ideme si zobrať nože.

„Aké nože ? Čo si sa načisto pomiatol“ ?

„Nie nie, veď uvidíš“.

Prišli do jaskyne Loran celí nervózni lebo nechápal ničomu a bol totálne vedľa.

„Zoberieme tieto dva pláty a ideme vyrobiť nože“.

Loran bol stále mimo, len frank si niečo pod nos zamrmľal.

Hneď ako prišli pri oheň a veľký kameň Loranovi to doplo. Ty chceš ten nôž vykuť na tom kameni a veľký oheň ti pomôže aby zmäkli oceľové pásy.

Áno Loran presne si trafil.

Tak ale toto by ma veru v živote nenapadlo povedal Frank.

Položil jeden pás do ohňa, po pár minútach ho vytiahol z dreva spravenými kliešťami prilož na kameň a druhým len búchal. Pól dňa sa takto tráпил ale napokon sa mu to podarilo.

Rozlomil oceľový pás na dve skoro rovnaké časti.

Toto bol základ všetkého. Teraz to budem mať jednoduchšie. Stačí len zahľadiť hrany a posledné zabrúsiť na pieskovcovom kameni vyrobiť nejakú rúčku a nôž je hotový.

No pokiaľ ide o ten nôž, pripomínalo to skôr malú mačetu.

Ale aj za toto bolo všetci radi.

Tak táto zručnosť im pomohla že mali prvý nôž teda ak sa to dá ešte tak nazvať. Nemalo to ani rúčku ani považovanú ostrosť.

Derek sa teda vybral pohľadať nejaký kameň na ktorom by nôž zabrúsil. A veru aj našiel. Behom chvíľky oceľový plát sa leskol ako nožík z obchodu. Len ešte mal jednu chybičku, nemal ešte rúčku. Alysa sa ponúkla že ju vyrobí.

Loran na ňu divno pozrel a ty to dokážeš ? Veď to je zložité vyrobiť z dreva rúčku.

„A kto povedal že bude z dreva“ ?

„A s čoho preboha“ ?

Z lán ktoré som vyslobodila s obalu balóna.

Všetci na ňu pozerali v nemom úžase.

Tak Derek jej odovzdal nôž a ona začala pliesť. Netrvalo jej to dlho, no ale ani krátko ale ozajstný nôž bol hotový. Rúčka bol jemná a presne sa hodila do ruky. Alysa doviedla dobrú prácu.

Ešte v ten deň ako Alysa dokončila rúčku na nôž, sa celá skupina vydala do lesa presnejšie do ohrady a kurníkov ako sa darí ich hydine. Nakrmili ich čerstvou trávou a vodou.

Pozreli do kurníkov či sú tam nejaké vajíčka, veruže aj boli.

Nebolo ich veľa ale za desať domácich vajíčok sa veľmi tešili.

Hydina bola nakrmená vajíčka pozbierané, tak sa vybrali do jaskyne. Ako sa vracali Loran zahliadol stádo kôz. To tu ešte nevideli. Napadlo ich že aj tieto zvieratá by si mohli ochočiť.

Nastal ale problém, ako ich odchytiť. Nikto nemal ani najmenšie tušenie. Po niekoľkých minútach s Dereka vyhrklo že naženieme ich do nejakej ohrady. Nápad to bol veľmi dobrý a všetci ho schválili. Ako dorazili do jaskyne, oheň mal zopár žhavých uhlíkov. Tak hneď priložili suché triesky a za malú chvíľu oheň ožaroval celú jaskyňu.

„Musíme si nájsť lepšie obydlie hovorí Derek. Prečo spýtala sa Alysa“.

V tom sa pripojil Loran i Frank.

„Veď náš príbytok je skvelí. Neprší na nás, oheň nás ohrieva ale až na prievan čo tu máme tak nič nám nechýba“.

Tak si to teda postavíme pridala sa Alysa.

„Postaviť taký dom nieje také jednoduché, nemáme na to ani náradie a blíži sa zima“.

„Musíme si nájsť niečo také o čo sa postarala sama matka príroda“. Hlavne niečo také čo nás bude v zime chrániť pred zimou ale aj divou zverou.

Rozhodli sa že preskúmajú dôkladne celý ostrov. Či niekde nieje taká jaskyňa ktorá by vyhovovala ich požiadavkám. Pustili sa ku každodennej práci, poupratovali po sebe zvyšky jedla na ktorých si pochutnával Azrael. Priložili na oheň aby do rána nevyhasol, pobrali sa k svojim lôžkam a uložili sa k spánku.

Noc bola pokojná na oblohe ani mráčika. Mesiac a hviezdy jasne osvetľovali celú pláž a v podstate všetko kam dosiahlo svetlo mesiaca. Skoro všetci pokojne spali, dokonca aj Azrael.

No však našiel sa jeden, Loran taký spánok nemal.

Trhal sa, mixoval ale hlavne nepokojne spal. Celí bol do potení ako keby robil nejakú prácu. Prvý sa precitol Derek.

Keď videl čo sa deje s Loranom neváhal ani sekundu a priskočil ku nemu a prebudil ho. Neboj Loran to bol len zlý sen hovoril.

Loran na neho smutne pozrel a povedal. My tu zamrzneme, blíží sa veľká zima a zlé počasie. Opakoval sa Loran tri krát dokola.

To prebudilo aj ostatných tak počuli čo Loran hovoril.

Loran má pravdu povedal Frank s hlbokým povzdychom. Musíme si nájsť niečo nové, čo nás ochráni pred zimou dodala Alysa.

Frank navrhol že zostane s Alysou v jaskyni. Postarajú sa o oheň a hydinu.

Tak dobre povedal Loran a Derek len súhlasne prikývol. Alysa im nabalila sušené mäso rozlúčili sa a vybrali sa do džungle hľadať lepšie obydlie. Po nejakých desiatich kilometroch sa Derek pozrel na Lorana a spýtal sa ho či zoberal kamene na zapálenie ohňa.

Loran smutne na neho pozrel a povedal že nie.

„Vrátíme sa teda“ ? spýtal sa Loran. „Nie nie“ odvetil Derek. „Aj keď sme není tak ďaleko nesmieme strácať čas. Určite po ceste nejaké také kamene nájdeme, tým som si istý“. Povedal Derek.

Pokračovali teda ďalej. S vyrobením nožom si presekávali cestu cez hustú zarastenú džungľu.

Len horšie bolo ako často sekali tak sa aj nôž otupoval.

Ako pokračovali tak nad hlavami v hojnom množstve šiekali papagáje, ktoré prvý krát videli na tomto ostrove.

Pod nohami mali popadané konáre ktoré zarastali machom.

Ako stúpali po machu tak im to bolo veľmi príjemné akoby chodili doma po koberci. A tak napadlo Dereka prečo si s toho nevyrobiť vankúše a matrace. Veľmi dobrý nápad, pochválil ho Loran. Zobrali si trochu do vrecka aby na toto bohatstvo nezabudli.

Derek drgol Lorana a znakom aby bol ticho, ukázal do koruny stromov. „Vidíš to čo ja“ ? Potichu mu povedal.

„Áno vidím, teda pokiaľ myslíš opice“.

„Áno myslím opice“.

Čím ideme hlbšie ho džungle tak tým nás viac prekvapuje.

Všeličo sme už videli a na rôzne veci narazili. Keď sme sem prišli tak sme nemali skoro vôbec nič. Doslova ani čo jesť či piť. Ale o všetko sme sa postarali aby sme zahasili hlad aj smäd. Naučili sme sa prežiť a to je to hlavné.

Prešli už niekoľko desiatky kilometrov a Loran sa zastavil aby sa najedli. Derek spokojne len prikývol. Sadli si na spadnutý kmeň stromu na ktorom bol mäkučký mach. Boli akoby na nejakej fotelke a spokojne si vychutnávali sušené mäso a zapíjali čerstvou vodou na ktorú náhodne narazili.

Bol to akýsi potôčik alebo malá riečka. Voda bola priehľadná a plávalo v nej kopú rýb. Keď sa najedli začali postupovať popri riečke hlbšie do džungle. Tá riečka pripomínala hada. Bola tak veľmi natočená že si mysleli že chodia stále dookola. Ako postupovali ďalej začalo sa aj stmievať. Usalašili sa teda pri veľkom dube ktorý mal tak zvláštni tvár že ich chránil pred vetrom z troch strán. Lenže nenašli ešte zatiaľ tie kamene ktoré hádzu iskru, tak sa teda museli zaoberať bez ohňa. To bolo ale veľmi nebezpečné.

Boli v tej časti džungle ktorú nepoznali, tak sa teda museli striedať pri spánku aby ich nenapadla nejaká dravá zver.

Za celú noc sa nič zvláštneho nestalo, bolo počuť len krásne zvuky prírody. Keď začalo svitať bolo počuť vtákov ako sa prebúdzajú zo spánku a papagájov. Raňajky mali veľmi chudobné. Zjedli kúsky sušeného mäsa ktoré im zostalo.

„Jak nám teraz chýbajú zápalky, je to strašne užitočná vec. Všetko by som dal za to aby som ich teraz našiel“. Povedal Derek

„Alebo aspoň tie kamene čo hádžu iskru“. Doplnil Loran.

„Hneď by bol náš jedálniček pestrejší“.

„Máme tu po ruke ryby, to by bola ale pochúťka“.

Ako Derek dojedal posledný kus mäsa pristal mu na pleci mali papagáj. Vôbec nemal strach.

Loran sa hneď začal smiať, papagáj sa toho vôbec nezľakol a začal škriekať. Derek s pod kameňa vytiahol červíka a opatrne ho ponúkol papagájovi. Ten začal trepotáť krídlami ako keby chcel odletieť ale neodletel, len dal za ucho zopár rán Derekovi.

Naklonil sa pri ruku a zobral si červíka z Derekových rúk a odletel do koruny stromov. Obaja sa začali hlasno smiať no nečakali že sa k ním pridá aj papagáj. Škriekal čo mu sily stačili.

Po nejakej chvíľke sa pobrali k potoku pre čerstvú vodu aby sa napili. Ako sa začali posúvať ďalej popri rieke, priletel papagáj a znovu sadol Derekovi na plece a zostal sedieť. Vyzeralo to že sa mu to páči.

Ako pokračovali ďalej Loran sa poškriabal o akýsi si krík. Derek s papagájom na ramene, ho hneď spoznal.

Ved' to sú sladké maliny. Ej vykrikoval Loran a papagáj odletel na vysokú borovicu. To bude mať Alysa a Frank radosť čo sme našli keď prinesieme takú dobrotu.

Ako zbierali mali do kapse čo čo im Alysa ušli a v ktorej mali sušené mäso, stalo sa čo nečakali. Ten papagáj sa znovu vrátil. Derek mu dal kúskom maliny a papagáj si zobral. Krík bol veľmi bohatý na úrodu. Nazbierali si toľko čo sa im zmestilo do kapse a vydali sa ďalej. Asi po hodine cesty počuli z krikov akýsi rev. Prišli bližšie a videli ako sa dve opice bijú o banány. Popozerali sa okolo seba a ozaj banány tu boli. Keby nepočuli tie dve opice tak hádam si ani nevšimnú banány. „Pozri čo sme už všetko našli, stavím sa keď prejdeme za tú veľkú horu budú tam čapovať opice pivko”.

„Ale neblázni, čapovať pivo” ? Hovorí Derek

Odtrhli si trochu banánov a pokračovali ďalej. Teda skôr presekávali sa.

Džungľa bola tak hustá a zarastená, ako by tu nikdy nevzkročila žiadna ľudská bytosť.

Veď nenarazili na žiadnu ľudskú prácu ani v strome žiadne znaky po sekere.

Podľa mňa sme tu prvý ľudia na tomto ostrove povedal Derek. Všetko tomu nasvedčuje žiadna známka ľudskej prácu. Vôbec nič dodal Loran.

Ubehli už štyri dni čo odišli Loran a Derek hľadať nové obydlie. Našli zatiaľ sladké maliny, banány a hlavne papagája ktorý sa kuním pridá. Postupovali k vysokej hore popri malej rieke. Vyzeralo to tak akoby potôčik vyteká z tej hory.

Jedná vec im stále vrtala v hlavne, prečo sa ten papagáj nebojí. Tak ho teda neodháňali a nechali nech sa nesie s nimi. Pár krát si odletí na stromy ale behom chvíľky je znovu na ramene.

Ako šli ďalej po niekoľkých metroch sa pred nimi ukazovala veľká skala nad ktorou vynikal mohutný zalesnený kopec. Čím viac sa približovali tým viac boli nervóznejší čo zase objavila.

Bolo už veľa hodín a zachvíľu príde tma. Pred tým ako šli spať sa najedli banánov a malín čo si nazbierali po ceste.

Ráno keď sa prebudili počuli aký si brechot psa, alebo kôr zavíjanie. Ale Azrael to nemohol byť. Veď ten predsa ostal v jaskyni s Alysou a Frankom. Keď sa priblížili ku skale, pozeral na nich vlk. Obaja zostali zaseknutý a vlk neustále pozeral na nich, ceril zuby a vyzeral ako by chcel zaútočiť. Ani nedýchali spravili krok späť a vlk sa rozbehol po Loranovi. Loran sa dal na útek ale v tom sa potkol a kameň a ako padal vlk skočil na neho. Lenže ako padal zapichla sa mu ostrá palica pomedzi kamene a špicatým hrotom presne na smer vlka. Ako bol vlk vo výskoku nedokázal zabrnkať tomu aby sa na ostrú palicu napichol. Ostrá čepeľ mu priamo zasiahla srdce a vlk mŕtvi padol rovno na zem.

Obaja rovnako vystrašený ešte nechápali čo sa vlastne stalo. Aká náhoda zachránila Lorana pred poranením alebo smrťou. Po nejakej chvíľke sa obaja upokojili, posadili sa na zem a ešte chvíľku sa nevedeli vysporiadať čo sa vlastne stalo. Ostalo samé ticho ani vtákov nebolo počuť, vôbec nič. Len tečúcu riečku.

Derek započul niečo ako by kňučalo. Vychádzalo to priamo s tej diery s ktorej vybehol na nich vlk. Derek sa blížil k tej diere keď mu na položil Loran na rameno ruku. Mal ho voľné lebo papagáj odletel do stromov.

„Nebodaj tam chceš ísť“ ? Spýtal sa Loran.

„Samozrejme že áno, nepočuješ to kňučanie“.

Nakoniec sa nechal prehovoriť aj Loran a vošli obaja do vnútra diery. Diera bola asi meter vysoká a dva široká. Vo vnútri zbadali dve malé vlčatá. Musíme sa o nich postarať povedal Derek. Loranovi sa to moc nepáčilo ale nakoniec súhlasil. Tak teda ich nakrmili a dali im vodu do akej si provy zornej misky vyrobenej z listou a lopúchov.

Kapitola 3.

Vlčí Hotel

Ale viac ich zaujala veľká jaskyňa, do ktorej prenikalo svetlo cez malé diery v strope.

Táto jaskyňa sa im veľmi zapáčila, keďže tu bol len jeden vchod cez ktorý vošli. Táto jaskyňa vyzerá ako skôr dom s izbami. Veľmi útulný a hlavne teplí. Vietor sem skoro vôbec nefúkal.

Ale k tomu všetkému mali riečku s pitnou vodou na pár krokov od vchodu do jaskyne Rozhodli sa že tu prenocujú.

Ráno keď sa prebudili, najedli sa spolu a aj malé vlčatá. Dali im síce len surové ryby ktoré Loran ešte večer chytil. Vyzeralo že im to veľmi chutí. Vybehli von z jaskyne a vlčatá za nimi. Zadebnili vchod do jaskyne aby sa tam nedostala nejaká zver. Použili všetko čo našli na zemi v okolí.

Vybrali sa teda za Alysou a Frankom do starej jaskyne aby ich oboznámili s nálezom ktorý našli. Cestu naspäť poznali, keďže si ju sami vytvorili. Pravdaže vlčatá šli s nimi.

Za túto cestu naspäť sa nič zvláštneho nestalo.

Do jaskyne kde bola Alysa s Frankom. Cesta im trvala menej. Ako sa vynorili z hustej džungle prvá Alysa zbadala Dereka. Hneď okríkla Franka a už sa všetci štyria videli.

Ale si všimla malé šteniatka vlkov ktoré za nimi cupitali. Slávnostne im kývali na privítanie.

Všetci sa radostne objali že sa im nič nestalo. Porozprávali Derek s Loranom čo všetko zažili za ten čas čo neboli v jaskyni. Ako Derekovi pristal papagáj na ramene. Ako napadol vlk Lorana a ako to všetko dobre dopadlo. Porozprávali im o jaskyne a povedali im že to je výborný úkryt kam sa môžu presahovať. Ako tam preniká slnko že tam je len jeden vchod a blízko je riečka s pitnou vodu.

Prespali tu v tejto jaskyni a na druhý deň sa vybrali do nového domu. Cestu mali overenú lebo len pred nedávnou si ju vysekali. Ako šli po ceste zrazu sa stalo niečo nečakané. Derekov papagáj sa objavil a sadol mu na plecيا. Bol veľmi prítulný a hravý. Všetko tomu nasvedčovalo že papagáj chce sním ostať.

A tak aj bolo došiel s nimi aj do jaskyne. Po odhadzovali všetko čím bol vchod zatarasený a vošli dovnútra. Alyse a Frankovi sa to veľmi páčilo. Hneď si Alysa určila kde bude mať kuchyňu. Začalo sa s prerábkou jaskyne. Každý usilovne pracoval aby sa v jaskyni mali čo najlepšie. Ale prvom rade sa snažili si spraviť akési dvere do jaskyne Dereka napadlo čo keby sme vykopali hlbokú jaku pred vchodom a spravili nejaký most. Nieje to zlý nápad povedal Frank a začali rozmýšľať ako ten most spravia, lebo z vykopaním nieje až taký problém aj keď im to bude dlho trvať. Každý jeden nápad ktorý niekoho napadol bol prijateľný. V takejto situácií sa zide všetko. Zatiaľ si spravili dvere len z konárom a haluz čo našli a tak prečkali prvú noc. Bolo tam veľmi teplo a to mali len slabý ohník aby odplašil zver. Vlčatá spali spolu s Azraelom.

Stali sa zním veľmi dobrý priatelia. Ráno ako sa prebudili boli akýsi dolámaní.

No žiaľ nemali tam svoje lôžka na ktoré boli už zvyknutý.

Ráno keď prebudili tak učili si kto čo pôjde robiť. Alysa s Loranom sa postarajú o jedlo a drevo aby mali zásoby keby náhodou pršalo. Derek s Frankom začali stavať novú ohradu pre už domácu zver. Stavba im išla veľmi rýchlo, keďže už vedeli ako na to. Plot im trval necelé dva dni. Keď dokončili plot dali sa na stavbu kurníkov. To im dalo zabrať najviac, lebo si dali záležať. A postavili také kurníky že ani s najlepšimi nástrojmi by to nepostavili. Spravili aj stajňu čo vlastne slúžila ako prístrešok.

Začali teda na druhí deň s presunom zveri. Všetko išlo ľahko, sličky dali do klietok a tak pekne preniesli.

Len problém bolo s prasiatkami, odniesť ich to bolo ťažké. Tak si vymysleli že ich uviažu lanom a potiahnu ako psa na vodítku. Fungovalo to. Prasiatka išli pekne v doprovode. V jeden deň presunuli celú svoju hydinu do novej ohrady.

Táto časť ostrova sa im veľmi páčila. Bolo tu viac potravín a už viete že dokonca aj ovocia. Mali tu dostatok pitnej vody v ktorej plávali ryby ktoré si hocikedy keď dostali hlad mohli upiecť.

Alysa prišla s nápadom čo keby si spravíme akýsi krb v nutri jaskyne. Nieje to zlý nápad odpovedal jej Loran ale museli by sme si spraviť aj komín aby mohol dym odchádzať s jaskyne. Nemyslím že tie dva malé otvori budú stačiť. Budú nebudú spravíme si svoj vlastný tretí povedal Frank.

A ako preboha spýtal sa ho Derek. Prebijeme stenu a tak získame otvor na komín. Presne dodala Alysa.

Ale radšej sa najskôr pustme do toho vchodu.

Spravíme si tu veľkú jamu a mostík ktorý môžeme zdvyhnúť. Povedal Derek a súhlasili sním aj ostatný.

Ale v tom Frank prišli za ním a povedal mu. Ja sa postarám o komín a ty s Loranom spravte vchod.

Rozdelíme si prácu ktoré obe potrebujeme aby boli čím skôr hotové. Tak dobre prikývol mu Derek. Obe práce boli skvelé. Za niekoľko dní bola jama vykopaná, nazvali ju ochranná priekopa. Padaci most spravili s bambusov ktoré zviazali do kopi. Bambus je veľmi tvrdý a ľahký materiál. Tak stavba mostu išla pekne od ruky. Všetko vyzeralo super až na ten komín. Frank nemohol a nemohol preraziť skalú, bola veľmi tvrdá. Ale nakoniec sa to podarilo. Spravili s tretiu dieru v strope. No vlastne táto tretia diera nebola úplne v strope ale skôr v stene. Veľmi sa potešili keď sa na nich usmialo svetlo. Jeden deň si dali od všetkého pokoj a oddychovali.

Mali už toho dosť za sebou a malí oddych im len prospeje. Jedine Azrael s včatmi stále pobehovali hore dole a šantili sa.

Deň šiel veľmi pomalí keď že nič nerobili len sa tak poľakovali a oddychovali.

Na druhý deň začali s výstavbou krbu. Nanosili pekné množstvo kameňov a jeden po druhom ich opracovávali na požadované tvary. Spravili si základ s kameňa a hliny ktorá bola veľmi lepivá. Každé jedno poschodie pekne utľapkávali aby mali všetko tak ako poriadny krb má mať. Alysa im zodpovedne nosila vodu keď si požiadali. Táto stavba im zabrala päť dní aj s vypaľovaním.

Tento ich krb mal dve poschodia. Dole bolo ohnisko ktoré im dávalo do jaskyne teplo a v hornej mohli ohrievať a piecť na čo si len pomysleli. Na konci výstavby boli na svoj výtvar pyšný. Všetko fungovalo tak ako malo.

Oheň ožaroval ešte viac jaskyňu a dával teplo. Tak sa cítil akoby boli v hoteli.

Derek im hneď aj navrhol aby sa takto ich jaskyňa volala. Vlčí hotel. Všetkým sa toto páčilo. Tak s jaskyne ja stal Vlčí hotel. Boli v ňom spokojný. Len im chýbali mäkké lôžka ktoré mali v jaskyni.

Loran na nič nečakal pozrel na Dereka a s vrecka vytiahol mech. Tak pozrite sa všetci, toto budeme mať pod sebou a bude sa nám spať ako v perinke.

Loran s Alysou sa vybrali nazbierať toľko machu koľko len dokážu nájsť. Zatiaľ Frank s Derekom sa pustili do stavby postelí. Využili bambus ktorý zostal s padajúceho mostu. Vyrobili tak štyri pohodlné ale hlavne rovné posteľe. Ako sa vracala Alysa obaja boli vo vnútri a dokončovali poslednú posteľ. Ako ju zbadali samú, celú bledú a vystrašenú hneď sa zľakli. Nevedeli čo sa stalo ale čakali to najhoršie.

Kapitola 4.

Loranové zranenie

Tak hneď Frank sa na ňu poriadne otočil a spýtal sa jej čo sa stalo. Alysa s nehybnou tvárou povedala nič takého vážneho len Loran sa poranil na nohe ale to je len škrabanec, tak sedí pri riečke a umýva si ranu. Ešte že tak ohlásil sa Derek. Ale nie nie, to nieje len tak. Môže tam mať infekciu a môže sa mu to zapáliť a dostať horúčky a silné bolesti. Poďme za nim hovorí Frank. Tak sa zdvihli a išli za nim.

Loran sedel na kameni pri riečke a ako hovorila Alysa umýval si ranu. Rana nevyzerala byť hrozná, bolo to niečo také ako keby sa nožom porezal. Nič vážneho. Obviazal si to kapesníkom a bolo všetko dobre. Frank mu podal provy-zornú barlu aby sa mohol opierať. Aj keď ho držali. Od riečky do Vlčieho hotela nebolo ďaleko na pár krokov a to mu veľmi vyhovovalo, lebo si mohol chodiť ranu čistiť aj sám.

Pred tým ako ho dali na postel upravili mu ju mechom a prehodili cezeň plachtu. Loran si sadol a nevedel si vynachváliť.

Ako sedel tak ostatný, spravili to isté na každej posteli.

Dokonca aj Azraelovi a vlčatám spravili pelech keďže spolu spávali. Vankúše ani prikrývku nemali keďže nedoniesli dostatok machu. Ale to im až tak nevadilo, aspoň mali pohodlnú a mäknú postel. Loran sedel a pozeral do krbu ako v ňom horí a pozoroval červené plamene.

Zatiaľ čo Alysa pripravovala obed Derek a Frank sa vybrali nazbierať ďalší mach aby mali do vankúšov a prikrývok. Zobrali so sebou aj Azraela a vlčatá. Pre nich potravu nemuseli zháňať dokázali si ju zaobstaráť sami.

Ako zbierali mach tak počuli čosi niečo praskať, ako keď chodíte po suchých konároch a oni pod vami praskajú. Vôbec netušili čo to môže byť . Boli veľmi zvedavý a tak šli sa pozrieť bližšie. Nebol to nik iný ako Azrael ktorý práve ulovil divú kačicu a s vlčatami sa o ňu delil. Obaja sa s chuti zasmiali a pokračovali v zbere machu. Nazbierali toho požehnane a mali čo robiť aby to odniesli do Vlčieho hotela. Ale nakoniec to zvládli. Ako sa približovali, zacítili vôňu jedla. Boli to pečené ryby. Boli výborne pochutili si na nich všetci a ostalo ešte aj na večeru. Krb teda odolal prvej pochúťke.

Počujte hovorí Frank, veď bambus má v sebe stienky, čo tak si z neho spraviť nejaké nádoby alebo aspoň poháre na vodu či niečo také.

Ale preboha nebudaj chceš piť a jesť s bambusu. Pridal sa Dererk. A prečo nie ved je ľahký a máš o nádobu či pohár postarané. Nemusím stále len piť a jesť s listou.

A vieš čo máš pravdu. Pod ideme niečo také vyrobiť.

Zobrali si so sebou nôž a už ich aj nebolo. Natrafili na malé aj veľké bambusy. Poháre by aj našli, teda skôr vyrobili lebo také malé bambusi rástli. Ale také veľké ako si predpokladali že nájdu ešte ani nevideli okolo seba. „No keď nič nenájdeme také spravíme si ich z hlíny” povedal Derek. „Z hlíny”? Ozval za Frank.

„Jasné veď nič ťažkého na tom není. Len treba nájsť správnu hlinu, vymodelovať a dať vypáliť”.

„A to hovoríš až teraz”.

„No prepáč skôr ma to nenapadlo”.

„Dobre dobre tak pozberajme tieto bambusy ktoré nám budú slúžiť ako poháre a poďme nájsť nejakú tu hlinu čo je na to vhodná”.

Zaniesli bambusy do Vlčieho Hotelu a dali ich Loranovi aby ich opracoval. A šli hneď pri riečku aby našli vhodnú hlinu. Hodiny sa snažili ju nájsť ale bez úspechu.

Nikde ani náznak že by sa mohla vyskytnúť. Vrátili sa teda do Vlčieho Hotelu lebo spozorovali na oblohe že sa blíži búrka. Priniesli so sebou len trochu banánov ktoré po ceste odtrhli. Posadili sa okolo Krbu a začali sa rozprávať. Keď v tom udrel do hory blesk. Cítili ako keby sa celá hora zatriasla ale nič extrémne.

Loran zatedy vyrábala poháre z bambusu keď počuli ako strašne začalo pršať. Vybehli von aby sa pozreli ako strašné priši a fúka. Bolo to niečo strašné. Vyvracalo to stromy, ubíjalo to trávu ktorá bola vysoká. Tak Frank sa rozhodol že pôjde do ohrady aby ochránil dobytok. Ale ho zastavili lebo to bolo veľmi nebezpečné.

A mali aj pravdu, čo všetko sa mu mohlo stať, mohol na neho padnúť strom alebo niekde sa pošmyknúť a nejako si ublížiť. Neboj Frank postavili sme dobre stajňu pre nich, aj dobre kurníky kde sa môžu skryť. Dobře teda ostanem a vydržím po kedy utíchne búrka a potom pôjdem.

Búrka trvalá tri dni. Celé tieto tri dni sa z Vlčieho hotelu ani nepohli. Prikladali do krbu aby mali svetlo a teplo, rozprávali sa a oddychovali.

V takej búrke sa nedalo nič iného robiť. Len ju prečkať. Po týchto troch dňoch Frank s Derekom šli pozrieť do ohrady.

Nebolo s ňou ani pohnuté ako keby tade tá búrka ani nešla. Bolo im to veľmi zaujímavé ale nejako to neriešili. Postarali sa o zvieratá a šli naspäť do Vlčieho hotelu. Ako sa vrátili z ohrady do Vlčieho hotela zbadali Lorana ležať na lôžku. Bol celí bledý a potil sa. Sťažoval sa na nohu ktorú si poškriabal o nejaké trne. Pozreli sa mu teda na nohu a rana vyzerala zle. Mal ju opuchnutú červenú a miesto rany hrozne hnisalo. Vyčistili mu to to a dôkladne sa o neho starali celý deň. Alysa mu dávala na nohu ale aj čelo studené obklady ktoré chodila pravidelne namáčať do riečky aby zabránila ešte väčšiemu opuchu.

Za celý deň skoro nič nezjedol, len z donútenia zopár banánov ale dá sa povedať že to nič nebolo. Prišiel večer a Loránov stav sa veľmi zhoršil. Vystúpila mu vysoká teplota. Robili všetko čo len mohli ale teplota neklesala. Takto to trvalo niekoľko dní. Počas týchto dní nechali všetku prácu tak a starali sa len o Lorana. Nechodili ani do ohrady aby sa postarali o zvieratá.

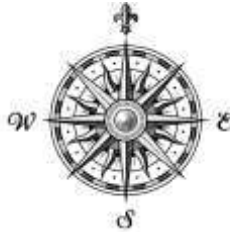
Nevedeli už ako mu majú pomôcť. Boli už zúfali a pomýšľali na to najhoršie. Tieto dni boli pre nich ako z hororu.

Keď v tom napadlo Dereka aby mu tu ranu vypálili. Vypálime mu to horúcim až žeravým nožom a budeme mu to namáčať vylúhovanou vodou z dubovej kôry. Počul som že to pomáha, ale ešte som to nevidel naživo dodal. Začali s prípravou na jeho záchranu. Frank s Derekom šli nazbierať dubovú kôru aby mohli spraviť z nej vývar. Alysa zatiaľ podkúrila v krbe aby mal Loran teplo a mohli nahriať nôž, ktorým mu vypália ranu. Loran vedel o všetkom čo majú v pláne ale nenaliehal lebo mal také bolesti že si prial aby zomrel. Ako sa vrátil Frank s Derekom do Vlčieho hotelu pustili sa hneď na vývar. Lorana zatiaľ uviazali o postel, Alysa mu dala do úst konár obalený látkou aby si neodhryzol jazyk alebo si nevylomil zuby. Za tedy sa nôž nahrial v krbe a aj sa dokončil vývar.

Mali šťastie že frank deň pred tým našiel veľkú mušľu v ktorej mohli vyvariť kôru. Bez tej mušle by ťažko spravili vývar. Frank chytil Lorana za nohu, Alysa za hlavu a Derek so žeravým nožom šiel priamo k rane. Keď v tom ho zastavil Frank. Robíme to správne ? Pomôže to ? Nevieť ale musíme niečo spraviť povedal Derek. Tak Derek priložil nôž na ranu, Loran sa reflexne zahryzol. Jazyk aj zuby mu zostali. Ako mu nôž zasičal na rane, ani nie dve sekundy ho tam nechal priložený. Akonáhle dal nôž preč, Alaysa mu tu ranu obliala čistou vodou. Nechala chvíľku vysušiť a dávala mu na to obklady z dubovej kôry. Ani nevedeli ako prešiel deň a bola tu zase noc. S Lorana nespustili celu noc ani oko. Vyzeralo že spánok mal pokojný. Horúčka ustúpila, to bolo vidieť hneď na prvý pohľad. Opuch na nohe ale zostal stále. O dva dni neskôr sa Loran dal dokopy. Len sťažoval sa ešte na bolesť nohy. Ale nebolo už tak zlé. Ostal ale ešte stále na posteli aby nabral sily. Alysa mu vyvárala samé dobroty a hádam aj kvôli tomu nabral toľko sily. Frank mu vyrobil akési barle o ktoré sa môže opierať. Obklady si dával ešte viac ako týždeň. Všetko nakoniec dobre dopadlo a Loran sa uzdravil.

Kapitola 5.

Zima sa blíži

Zima už nebola ďaleko. Museli sa teda pripraviť a zabezpečiť. V prvom rade bolo nutné, spevniť a zabezpečiť vhod. Mali tam len také provízorne dvere. Prepúšťali tade chlad, mohlo sa aj stať keď sa nejaké zviera do nich zaprie môžu spadnúť.

Nanosili si teda dostatok dreva aby mohli zimu prečkať bez toho aby museli hľadať drevo. Nevedeli či na tomto ostrove aj sneží. Pod hustou prikrývkou snehu by sa ťažko hľadalo drevo, navyše by bolo mokré. Na to všetko by ho museli sušiť. Spravili teda veľmi správnu vec, že si nanosili dostatok dreva na celú zimu do Vlčieho hotelu.

Alysa zatiaľ sa starala o zimné oblečenie. Na košele prišla srst' zvierat ktorú stiahli. Nikto sa nevyhýbal práci, dokonca už aj Loran začal pracovať.

Z jednej miestnosti si spravili sklad na drevo. Táto miestnosť bola veľmi teplá a suchá, takže drevo ktoré nanosili bolo v bezpečí aby navlhlo. Nanosili ho toľko že by im to vystačilo na dve dlhé zimy. Pripravili na to najhoršie.

Lenže mali dosť málo uskladnených potravín. Dobytku mali v ohrade a kurníkoch dosť. Stačilo len spraviť zabíjačku aby získali mäso a kožušinu zo zvierat čo ich v zime zahreje.

Alysa, Frank a Loran sa pustili do prípravy zabíjačky aby mali na cez zimné obdobie čerstvé mäso. Zatiaľ čo šli ostatný do ohrady

Derek zostal vo Vlčom hoteli. Robil si náčrty uhlíkom, ktorý vytiahol z krbu. Mal veľmi dobré nápady a myšlienky. Ale len jeden bol výherný. Vymyslel dvere do Vlčieho hotelu. Dá vedľa seba tenké bambusy do dvoch radov a zviaže ich, medzi to dá mach aby to tesnilo. Zaobstaral si všetok materiál ktorý bude potrebovať.

Plánoval to spraviť tak aby boli dvere otočné a tak mu chýbalo vymyslieť ešte nejaký rám do ktorých osadí dvere. Do otvoru osadil rám z bambusov a kde boli medzery natlačil mach a zeminu. Dôkladne to zabezpečil aby neunikalo teplo. Túto časť práce mal za sebou a nedalo mu toľko práce aby to dokončil.

Ako to všetko mal hotové podľa predstáv, pustil sa do dverí. Spravil si akúsi mierku podľa ktorých bude bambusy krátiť na požadovaný rozmer. Nasekal si dosť palíc a začal ich zväzovať a dávať medzi ne mach. Táto práca mu zabrala necelé dva dni.

S výsledkom bol veľmi spokojný. Dvere boli hotové len neboli ešte zavesené. Tak si ohlásil Franka aby mu tým pomohol. Frank nenamietal a hneď bol pri ňom. Dvere zavesili bez problémov. Výborne tesnili, takže sa teplo von nedostalo a mali vlastne aj maskovanie na vstup do Vlčieho hotelu.

Derek sa pridal k ostatným aby im pomohol s prípravou jedla na zimu. Takto to pokračovalo po kedy sa neukázal prvý sneh. Prišiel skôr ako predpokladali a tak museli všetky práce zastaviť. Usalašili sa vo Vlčom hoteli a prečkávali zimu. Za tieto zimné a nekonečné dni nemali skoro nič na práci. Len vylihovali a nudili sa. Takmer nechodili ani von.

Celý čas strávili v teple. Dokonca ani Azraelovi s vlčatmi sa moc do tej zimy nechcelo. Fran dostal ale obavy či im vlci neublížila keď vyrastú. Alysa ho však ukludnila, skôr naopak. „Budú nás chrániť pri útoku nejakej divej zvery“. A mala aj pravdu, správali sa ku ním priateľsky a napodobňovali Azraela vo všetkom čo robil.

Von vychádzali len keď šli nakrmiť zvieratá do ohrady a kurníkov. Počas zimy si šli nové oblečenie z obalu balóna ktoré považovali za vhodné. Najväčšiu starosť im robila obuv ktorú mali už zničenú. Ale aj na to našli riešenie, z prasiatka si ušili topánky ktoré vystali srstou zo zajacov. Topánky boli veľmi pohodlné a dobre sa v nich chodilo.

Mali kopu času tak sa neponáhľali so šitím keďže sa aspoň nenudili a utekal im čas.

Vo Vlčom hoteli bolo stále teplo, keďže nemali problém s drevom. Mali aj dostatok jedla a pitnej vody. Keď im došla tak niekto sa zobral šiel pri riečku preboril ľad a nabral vody.

Takže aj v zime mali o vodu postarané.

Prišli Vianoce a tak sa od ráno pripravovali na štedrú večeru. Štedrovečerný stôl bol plný dobrôt. Navečerali sa a rozprávali si príbehy. Dokonca aj Azrael a vlčatá počúvali, ako keby im rozumeli čo hovoria.

Na ostrove strávili už deväť mesiacov od kedy ich balón zavial na tento ostrov. Za týchto deväť mesiacov videl len raz okolo ostrova plávať loď.

Neboli na to pripravený aby dali signál že niekto je na ostrove.

Kapitola 6.

Čln

Od toho dňa už nevideli žiadnu loď plávať okolo.

Ochočili si zvieratá, postavili skvelý príbytok ktorý ich chráni pred zimou ale aj dravou zverou. No tu ešte nevideli, ale museli sa pripraviť aj na to že tu na ostrove bude.

Začal sa topiť sneh, prišla jar a príroda sa začala prebúdzat'. Vybehla prvá zelená tráva a stromy začali pomaly kvitnúť. Stále rozmýšľali ako sa od tadeto dostanú. Boli síce dobre usadený vo Vlčom hoteli a mali aj dostatok jedla. No myšlienka na návrat do vlasti bola neskutočná. Lorana napadlo aby si postavili loď, ktorá ich dopraví do vlasti alebo aspoň niekde na obývaný ostrov či už pevninu.

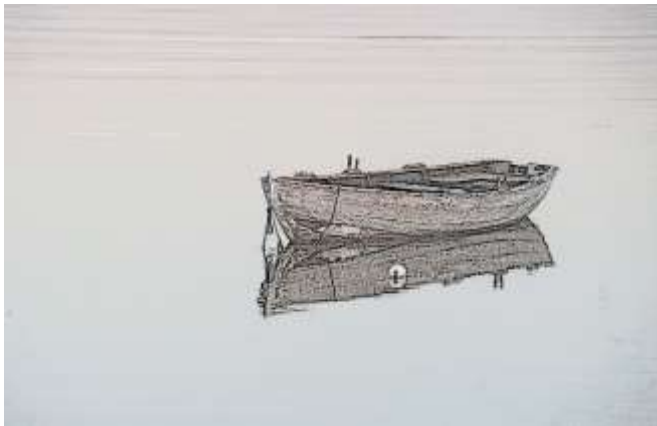
Tá to stavba lode bola na niekoľko mesiacov, dokonca aj rokov a k tomu všetkému nemali žiadne nástroje na stavbu lode. Stavba lode bola teda nereálna ale odhodlanie na to mali aby to dokázali. A čo viac nebol tu ani taký priestor kde by mohli spraviť lodenicu. Tak od stavby lode opustili.

Venovali sa každodennej práci.

V jeden deň voľna sa Alysa s Loranom sa šli poprechádzať po pláži, keď vo vode zahliadli niečo plávať. Vyzeralo to ako veľký kus dreva, keďže to videli z diaľky.

Bol príliv a ako sa približovali ku moru tak aj kus dreva sa približoval ku ním.

Po chvíľke strpenia zbadali na vode záchranný čln z akejsi lode. Vytiahli ho na breh a zabezpečili aby neodplával. Loran šiel pre Dereka a Franka do ohrady aby ich oboznámil čo našli.

Pomohol im nakrmiť zvieratá a šli na pláž kde čln strážila Alysa. Keď Derek uvidel plávať čln napoly zaborení v piesku neveril vlastným očiam.

„ Keďže ten čln doplával sem, tak musia okolo plávať lode”.

„ Áno je to dosť možné, ale mohlo sa stať že čln už plával na vode dlho”.

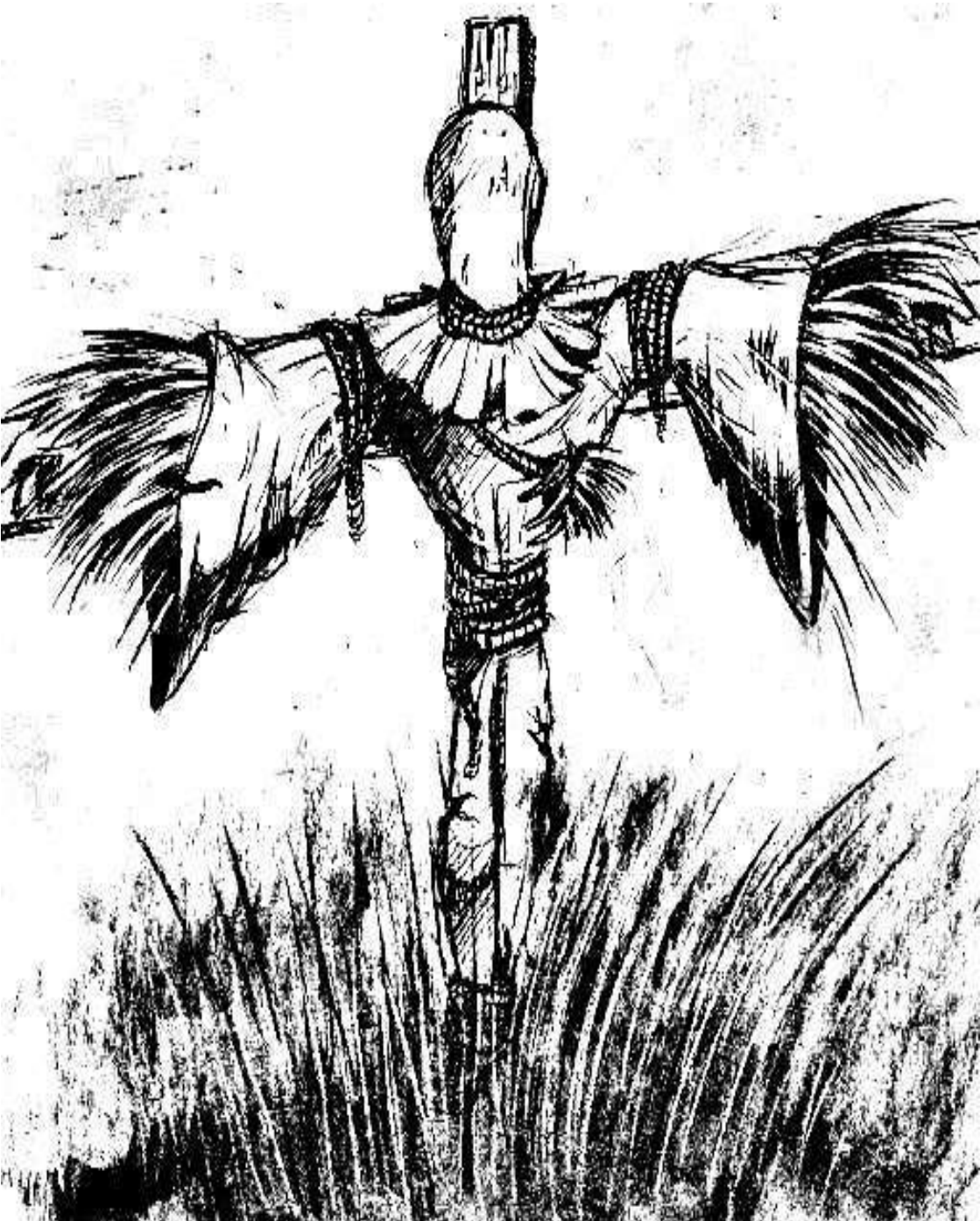
„ Nevyzerá že by bol dlho vo vode, skôr naopak”.

Skôr naopak, nebolo na nom veľa rias a skoro žiadne mušle.

„ Tento čln nieje vo vode ani mesiac” .

Každý večer zapálili na pláži oheň aby dali vedieť že niekto je na ostrove. Malí čln zobrali so sebou, keďže nebol taký ťažký.

Dvaja ho bez problémov preniesli do Vlčieho hotelu.

Boľ veľmi užitočný, prevážal im po rieke čo potrebovali ale hlavne im uľahčil prácu. Nemuseli sa toľko narobiť. Prišiel večer a všetci sa uložili k spánku.

Skoro ráno sa prebral Frank a šiel do ohrady aby nakrmil zvieratá. Lenže sa vybral druhou cestou ktorú ešte nepoznali. Ako si tak vykračoval, tak mu nad hlavou šiekali akýsi čudný vtáci. Na chvíľku sa zastavil a pozoroval ich.

Neveril vlastným očiam, nepoznal ich. Na nič čo už niekedy videl sa mu nepodobali. Podobali sa skôr na netopierov s veľkými krídlami a zobákom. Ako sa obzeral okolo seba, zbadal známe listy. Pozrel sa bližšie a rozpoznaľ že sú to zemiaky.

Zobral koľko uniesol v kapse a pokračoval ďalej k ohrade. Ako dorazil tak postaral sa o zvieratá. Nakrmil ich dal im vody, pozbieral vajička od sliepok a šiel naspäť do Vlčieho hotelu. Ostatný akurát raňajkovali keď došiel.

Pridal sa ku ním a z kapse vytiahol niekoľko zemiakov a položil ich na stôl. Všetci ostali ticho a pozerali sa na zemiaky ako keby ich nikdy nevideli.

Ostali v nemom úžase čo videli. Nechceli veriť vlastným očiam.

Hneď sa spýtali kde o vlastne našiel, tak im porozprával že zmenil cestu k ohrade zbadal akési divné vtáky. A ako ich pozoroval tak zazrel známe listy ktoré boli zemiaky.

Loranovi to nedalo a povedal ,, museli tu byť nejakú ľudia prednami čo to sem doniesli, inak s to neviem predstaviť ''.

No aj keď našli zemiaky na ostrove boli sami. To na situácií nič nemenilo. Obohatili si jedálniček o zemiaky ktoré im veľmi chutili. Jedlo mali teraz chutnejšie len im chýbala soľ a nejaké korenie. To sa im zatiaľ nájst ešte nepodarilo. Ako sa naraňajkovali Frank ch

zobral na miesto kde ich našiel.

Hneď si všimli že nejdú tým správnym smerom ktorý už poznali k ohrade.

Šli úplne inou a neznámou cestou, ale aj táto cesta priniesla objav. Alysa zbadala mladé cibiky „ pozrite tu je cibuľa ”. A nemýlila sa, ozaj to bola cibuľa.

Vytrhli zopár zo zeme aby si ich mohli nasadiť pri Vlčom hoteli.

Derek navrhol aby si spravili malú záhradku aby sa tak starali o zemiaky a cibuľu. Zariadili si malé políčko so strašiakom v strede. Úrode sa darilo veľmi dobre keďže sa o ňu poctivo starali.

Prišiel marec a tým rok čo sú tu na ostrove, bez kontaktu druhých.

Za ten čas sa tu zariadili ako by nikdy nemali odísť, cítili sa tu ako doma. Zemiaky a cibuľa rástla veľmi rýchlo. Vyzeralo to že bude aj bohatá úroda.

Kapitola 7.

Sopka

V jednej noci keď všetci spali, prebudila ich veľká rana. Celí Vlčí hotel sa triasol v základoch. Nemali ani tušenie čo to bolo. Premýšľali že by to mohli byť aj piráti, ktorý vystrelili z dela a ktorým sa odtrhol záchranný čln.

Vybehli z jaskyne aby sa pozreli čo sa vlastne deje. Bolo už skoro vyjasnené, ale výhľad znemožňovala hustý hmla. Nič nevideli a tak teda nemohli zistiť či sa jedná o pirátov.

Alysu nechali s Azraelom vo Vlčom hoteli zatiaľ čo ostatný šli preskúmať pobrežie či nevidia nejakú loď a či sa im ak sú to piráti nepodarilo vylodiť na breh. Šli veľmi opatrne a dávali sa maximálni pozor.

S hustej džungle pozorovali more a pláž, ale po lodi ani stopy. Rozhodli sa ešte že pár hodín počkajú a vrátia sa do Vlčieho hotelu.

Ako sa blížili do Vlčieho hotelu, Loran zahliadol na vysokou horou kúdeľ hustého dymu.

Nechceli veriť žeby piráti niekde skovali svoju loď a vyškriabali sa hore na kopec a tam si zapálili oheň.

Keď dorazili do Vlčieho hotelu Alysa sa strachom v očiach im ukázala na vrch hory a hovorí.

„ To nie sú piráti ale sopka ktorá sa začína prebúdzat’.

Valil sa len hustý dym a začal padať vulkanický popol. Teraz nevedeli či je to lepšie ako keby sa mali stretnúť s pirátmi.

Po týždni sa to uklunilo sopka prestala dymiť a po popili nebola ani stopa. Všetko sa dalo do normálu. Pokračovali v starostlivosti o zvieratá a záhradku. Pustili sa do zveľaďovania Vlčieho hotelu. Vyrobili si nový stôl, stoličky aby mali lepšie pohodlie.

V jedno ráno keď Alysa pripravovala raňajky, sopka dala o sebe znovu vedieť ale tento krát, bolo počuť len zvuk.

Dym vidieť nebolo, čo ich veľmi tešilo. Dostali ale aj strach čo keď sa náhodu sopka prebudí a spustí sa aj láva. Na to všetko že situácia nebola taká vážna, spravili určité opatrenia.

Vykopali vedľa Vlčieho hotelu priepasť aby mohla láva odtiaľ odtiecť a nezasiahnuť ich. Prácu nepodceňovali, striedali sa všetci. Dokonca aj Alysa pomáhala ako vedela, ale moc jej to nešlo ale snažila sa. Práca im trvala necelé štyri týždne a keď skončili mali veľkú radosť s dobre vykonanej práce že ich to ochráni, keby náhodou sa spustila láva.

Ubehli mesiace a sopka o sebe nedala vedieť. Z toho mali veľkú radosť, prestali sa zapodievať o sopku ale obavy zostali.

Loran a Frank sa vybrali preskúmať sopku čo sa s ňou vlastne deje. Po ceste ako šli pozerali na oblohu, bola ešte tma. Dávali si aj pozor na dravú zver. Zatiaľ ešte na ňu nenarazili ale opatrný museli byť. Zobrali si zo sebou oštep, luk a šípi. Po ceste môžu aj poľovať.

Po nejakej chvíľke ako stúpali na veľký kopec, ktorý už teraz bol vlastne sopkou čo pred tým nevedeli. Mali strach ale aj odhodlanie aby preskúmali sopku.

Po ceste na vrch nenarazili na nič čo by im pomohlo. Nevideli žiadnu zver čo im bolo veľmi divné. Ale ako sa rozprávali medzi sebou, mohlo to byť tým, že sa zvieratá zľakli a odišli preč. Aj keď to bolo už dávno čo o sebe dala sopka vedieť. Mali zo sebou aj Azraela a vlčatá, ktoré vlastne už dospeli a boli z nich veľký a zdatný vlci ktorých si ochočili.

Správali sa ku ním milo a priateľsky a nenaznačovali vôbec žiaden úmysel zaútočiť.

Brali ich pekne za svojich ale mená im nedávali žiadne keďže by asi ani na to nepočúvali. Ale keď niekto ohlásil Azraela tak zastrašili uši a počúvali. Boli veľmi rozumný, starostlivosť o nich im to prinieslo že boli ďalšími členmi skupiny.

Ako pokračovali na vrch sopky, Azrael zaňuchal nejaké zviera a rozbehol sa do zarastených kríkov a vlci ho nasledovali. Nastal zúrivý štekot a boj. Po kedy prišli Loran s Frankov k miestu boja. Uvideli veľkého diviaka ktoré mal zatočené kly dohora. Vlci chránili Azraela ktorý silno bojoval. Bol to veľký boj ale diviak bol veľmi zdatný a silný. Ale jeden z vlkov nebol dostatočne silný a tak diviak prepichol vlka svojimi klami. Loran s Frankov sa rozbehli hneď na diviaka a presnými zásahmi ho zabili.

Azrael s vlkom kľučali nad telom mŕtveho vlka.

Vykopali jamu a dôstojne ho pochovali. Jama sa kopala veľmi zle, bolo tam strašne veľa kameňov a koreňov zo stromov.

Trvalo im to necelú hodinu aby vykopali jamu.

Táto práca im dala veľmi zabráť. Ostali s nej veľmi unavený ale museli položiť ešte telo do hrobu.

Ako ho vložili do hrobu, Derek nahádzal listy a konáre do hrobu a začal zahadzovať hrob hlinou. Frank zatiaľ vyrobil krížik na jeho počesť. Pomodlili sa, chvíľku si oddýchli a a pokračovali ďalej s

diviakom na pleciach.

Blížila sa noc a preto sa museli niekde zložiť a prespať. Sopka od Vlčieho domu bola tak dva dni ďaleko. Tak teda rátali stým že niekde prenocujú. Ako sa už stmievalo zložili sa a začali nosiť drevo, ktoré im dá teplo a odoženie zver. Nanosili si dostatok aby im na celú noc vydržalo. Uložili sa pri veľký padnutý strom ktorý ich aj chránil s jednej strany. Založili oheň a ľahli si na zem. Nemali ani lôžko na ktoré by si ľahli, tak spali len na holej zemi.

Noc bola veľmi pokojná, mesiac jasne osvetľoval celý ostrov. Nebolo ani mráčika na nebi. Lenže nemohli nejako zaspáť, vrtalo im v hlave či ozaj tu niesu aj dravé zvieratá ktoré by ich mohli napadnúť. Ráno keď sa zobudili dali si niečo na raňajky a pokračovali na vrch sopky.

Cesta bola už zložitejšia, kráčalo sa veľmi zle. Ale za to Azrael a Vlk si vykračovali veľmi dobre. Dokonca sa zdalo že ich to baví. Neboli už ďaleko. Keď Lorana napadlo že keď budú na samom vrchu sopky od tade je výhľad na celý ostrov a že si načrtne skicu toho ostrova. Chcel spraviť akúsi mapku, kde si budú zapisovať určité miesta ktoré objavia. Ako Ohradu so zvieratami, vlčí hotel a všetko na čo do teraz natrafili a považovali za dôležité. Derek ho len v tom podporil a považoval to za veľmi dobrý nápad. Necelá hodina im chýbala aby boli na samom vrchu. Diviak ich nezaťažoval keďže sa rozhodli ho nechať dolu pri svojom táborisku kde prespali. Zavesili ho na strom aby z neho stiekla krv.

Ako dorazili na samý vrch sopky pozreli sa do vnútra ale nič iné nevideli ako vodu. Nejakým spôsobom sa dostala spodná voda do vnútra sopky a zahasila ju. Všetko im hralo do kariet.

Loran si sadal na kameň a začal sa obzerať okolo seba a kresliť mapu na kus plátna z balónu. Netrvalo to dlho a mal to nakreslené, potreboval ešte zistiť kde je sever aby sa mohli v mape orientovať. Tak si počkali po kedy na oblohe nezažiarí prvá hniezda Polárka.

Tak zistil kde je sever a pekne si to všetko zapísal aby to sedelo. Ešte bolo šero a začali zliezať dolu keď napadlo Dereka aby zostali tu na mieste.

„Môže sa niečo stať keď pôjdeme dolu po tme dolu“ . Povedal Derek.

A tak zostali hore na sopečnom kopci ktorí si nazvali Sopečná hora.

Zostali na jednej rovinke na ktorú narazili, zdala sa im bezpečná tak tu aj zostali prenocovať.

Na druhé ráno keď dorazili k diviakovi ktorý bol zavesený na strome zistili že okolo diviaka bolo veľmi veľa pohybu. Zistili to podľa stôp ktoré videl na zemi.

Bola to vysoká zver zopár zajacov a jedny stopy ktoré videl nemohol rozpoznať. Také ešte nevidel, vyzeralo to ako keby tu bola mačkovitá šelma. Ale také niečo tu ešte nevideli, tak si dávali od teraz väčší pozor.

Zvesili diviaka a zamierili do Vlčieho domu. Museli sa ponáhľať keďže ešte kvapkala z diviaka krv, tým pádom zanechávali stopu.

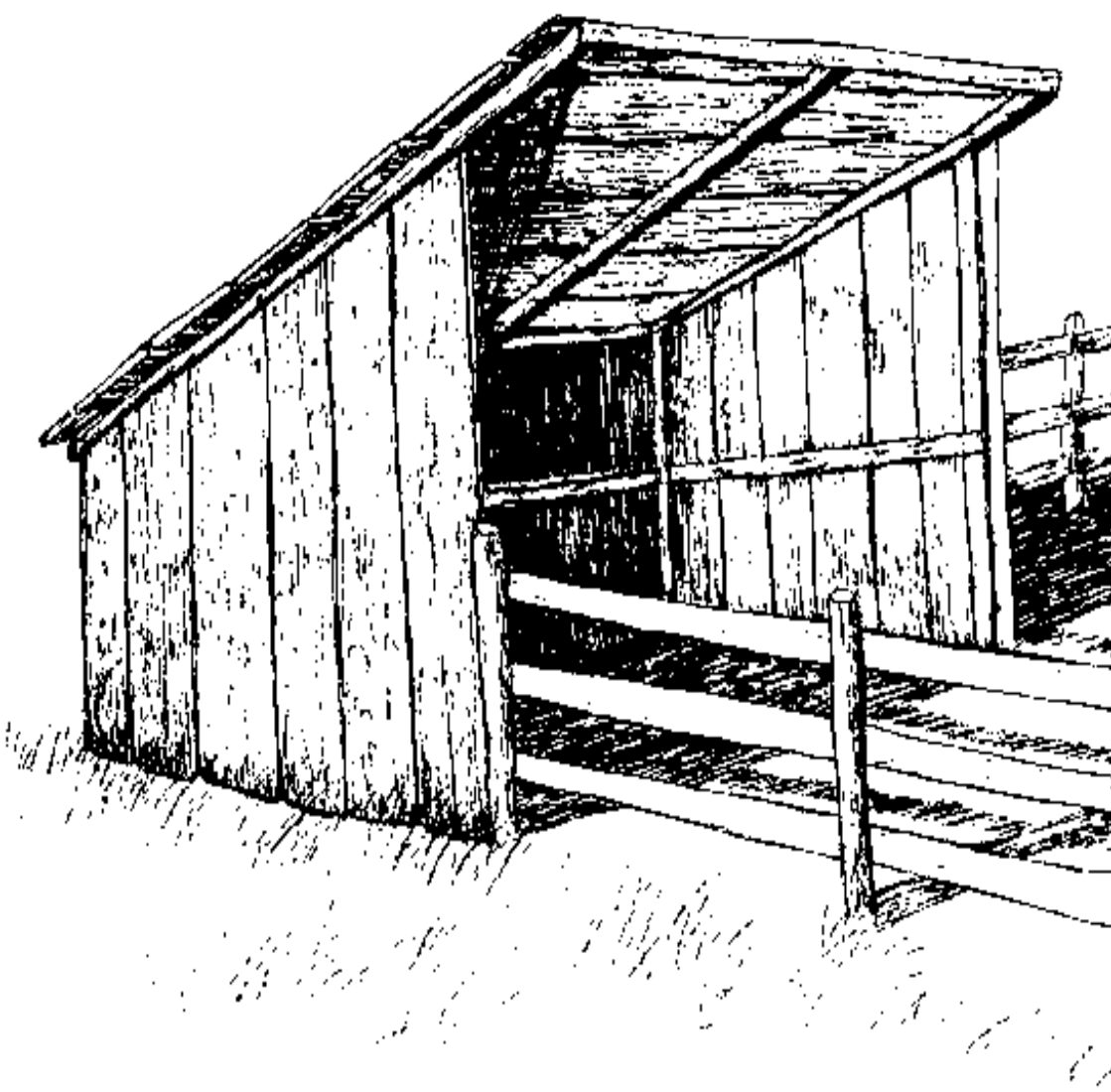
Loran po ceste zapisoval do mapy každé miesto ktoré by im niekedy mohlo pomôcť alebo poslúžiť. Taktiež zakreslil riečku pri Vlčom hoteli ako aj ich prvý príbytok jaskyňu. Na každom jednom nákrese si dal veľmi záležať.

Do Vlčieho hotelu prišli v poriadku nič sa im nestalo a celá cesta bola bez problémov dokonca aj z diviakom na pleciah.

Keď vošli do Vlčieho hotelu nikto tam nebol. Položili diviaka na zem a šli si oddýchnuť lebo boli veľmi vyčerpaný po tak namáhavej ceste keďže v noci nespali a kráčali v jednom kuse bez nejakej veľkej prestávky do Vlčieho hotelu.

Spali veľmi tvrdo nezobudilo ich ani keď sa vrátil Frank s Alysou ktorý sa boli postarať o zvieratá a záhradku, kde už úroda bude čo nevidieť k zberu. Alyse to nedalo kde je jeden vlk a že doniesli diviaka tak ich oboch zobudila a chcela aby porozprávali všetko čo sa stalo.

Tak obaja pekne začali čo sa všetko stalo, ako sa dostali na Sopečnú horu v ktorej je už len voda a podrobne opísali celú výpravu ako si Alysa a Frank žiadali. Zdôraznili aj stopu neznámeho zvieratá. Loran opísal tu stopu ale ani Alysa či Frank nepoznali. A tak sa pustili na rozobratie diviaka. Každý kúsok mäsa dali vysušiť. Spravili si veľmi dobrý sušiak, nápad do bol Alysín.

Veľmi dobre to premyslela a sama si aj vyrobila. Postavila vedľa krbu aby teplo ktoré dáva krb dosahovalo na mäso a tým pádom ho sušilo. Po celodennej práci si všetci spoločne šli ľahnúť na svoje lôžka. Na nasledujúce ráno šli všetci spoločne do ohrady keď v tom videli neďaleko ohrady pásť niekoľko kozičiek. Z toho mali veľkú radosť, keď ich odchytiť budú mať mlieko. Prikrádali sa pomaly ku kozičkám ale tie sa vôbec nebáli. Ako keby im ani nevadilo že idú ku nim ľudia. Asi boli teda zvedavé. Nechali sa pekne pohladkať a bez problémov ich dostali do ohrady. Tam sa postarali o všetky už zdomácnené zvierata ale kozičkám dávali extra starostlivosť. Boli tri a vyzerali ešte mladé, postavili pre nich prístrešok aby sa mali kde schovať.

Kozičky sa veľmi rýchlo udomácnili, nemuseli si hľadať potravu vedeli že bude o ne postarané tak nekládli žiaden odpor aby mohli utiecť. Všetci mali obrovskú radosť že sa ich ohrada rozrastá o zvieratá. Keď v tom sa pozrel Frank do kurníkov a videl niečo malinké sa hýbať. „ Podďte sem, rýchlo pozrite sa čo ešte nového máme”. „ No ukáž nech vidíme ”. Loran pozrel na Dereka ktorý bol v pozadí a hovorí mu. „ Máme tu nový život, mladučké kuriatka a je ich cez pätnásť ”. Všetci mali obrovskú radosť čo sa práve stalo. Vylepšili kurník aby sa nemohli malé kuriatka dosť von a ani nič čo by ich chcelo zabiť za nimi. Na tejto práci si dali veľmi záležať. Nič nepodceňovali a všetko bolo dokonalé. Každé zviera malo svoj prístrešok aby sa mohlo schovať pred zlým počasím.

Kapitola 8. Návrat papagája

Následujúce ráno šiel Frank A Loran pozbierať drevo aby mali čím kúriť. Aj keď ho mali vo Vlčom hoteli dostatok, nebolo na škodu keď sa donieslo nové a to sa krásne vysušovalo v sklade na drevo.

Ako sa tak motali medzi stromami Frank zakopol o akýsi zvláštny kameň. Spadol na zem kde a poranil si ruku. Nebolo to nič vážneho ani mu to poriadne nekrvácalo. Tak si to len obviazal kapesníkom a zamyslel sa o čo to vlastne zakopol. Obaja spoznali a preskúmali to čo to vlastne je. Ten kameň sa ťahal s pod zeme skaly ktorá sa vynímala. Nebola to nejaká veľká skala, ale to čo objavili bola strašné bohatstvo. Ako skúmali skalú našli soľné kamene. Tento objav si zaslúžilo aj oslavu.

„ Vieš si predstaviť ako nás pochvália keď sa vrátíme do Vlčieho hotelu ? Takýto poklad sa len tak ľahko nenájde”.

„To máš veru pravdu, soľ na tomto ostrove sme našli, keby sa nám podarilo nájsť ešte nejaké korenie už by nám na tomto ostrove nič nechýbalo” dodal Frank.

„ Ako si ho ale vezmeme“?

„ Stačí keď druhým kameňom do neho vrazíme a kus sa musí určite odlomiť “.

„ Máš pravdu, podaj teda nejaký kameň a vrazím do toho“.

„ Ale nevidím žiaden taký kameň“.

„ Pre boha veď ich máš pod nohami, to už ani nevidíš “?

„ Prepáč ale som s toho nejaký rozrušený“.

„Nech sa páči“ Podal Loran Fankovi kameň ten sa zahnal a silným zásahom do skaly sa odlomil kus soľného kameňa.

Kameň bol o trochu väčší ako futbalová lopta, tak si ho zobral Loran na ruky a Frak zase drevo. Po ceste ako kráčali úzkym chodníčkom zrazu Loranovi na ramene pristal starý známi papagáj.

Nebolo ho dlhé mesiace, ale bol to ten istý papagáj.

Pestrofarebný a nebojácny papagáj. Loran navrhol aby mu vymysleli meno, Frank nebol proti a navrhol meno Cleo. Loranovi sa veľmi toto meno páčilo. Tak Cleo sa niesol Loranovi na ramene a z ničoho nič povedal

„Lorrran“ . Fran sa pozrel na Lorna „ Veď mi ho naučíme aj rozprávať

vyzerá že je mladý tak sa budeme snažiť ho prevychovať a pekne naučiť rozprávať “.

Ako kráčali do Vlčieho hotelu tak Cleo si stále hundral len Lorrran, Lorrnan. Slnko svietilo veľmi krásne, bolo teplo a vial krásny vánok ktorý ich ochladzoval. Do Vlčieho hotelu mali tak 3a pol hodiny cesty.

Cestu im spríjemňoval Cleo, raz zaškriekal odletieť do koruny stromov a hneď bol a znovu na pleci.

„ Spravíme mu nejaké bídľko na ktorom by mohol spávať ”
navrhol Loran.

„ Nieje problém, ja sa o to postarám ”

„ Tak dobre teda, nechám to na teba, aspoň sa ja môžem venovať
niečomu inému ”.

Ešte ani nedorazili do Vlčieho hotelu a už mal aj Frank už
dostávať aj nápady ako by mu to vyrobil. Rozmýšľal už aj nad
kľetkou ale Loran ho v tom zastavil.

„ Žiadnu kľetku mu robiť nebudeme, veď vidíš sám že sa rozhodol
že bude snami a pridá sa ku nám ”.

„ Máš veru pravdu, bude to bez kľetky”.

Konečne dorazili do Vlčieho hotelu. Mali so sebou veľké
bohatstvo.

Našli kamennú soľ.

Ale keď Alysa zbadala čo ma Loran na pleci nechcela veriť
vlastným očiam, keď sa ale Loran pristúpil k Alyse predstavil jej
Clea.

V tom Cleo len zaškriekal a povedal Lorrán.

Alysa bol v nemo úžase. Myslela si že sa jej to sníva, vôbec tomu nechcela uveriť. Ale po nejakom čase si na to zvykla. Cleo bol veľmi spoločenský. Už si nesadal len Loranovi na Pleco ale už každému teda okrem Azraela.

Sním sa ešte nejako nemal v láske.

Cleo sa ho bál.

Tak ho ani nútili aby sa sním skamarátil, keď to bude chcieť o sám tak príde za ním. Netrvalo to dlho a Cleo sa už naučil všetkých mená. Vyslovoval to úplne krásne, ako keby sa to učil už strašne dávno a teraz si to len zopakoval.

Cleov jedálničiek bol veľmi jednoduchý, dávali mu červíkov a rôznych chrobákov ktorých našli. Ale pri tom všetkom si vedel potravu zaobstaráť aj sám.

Niekedy sa stalo že odletel a pár hodín ho nebolo. Nemali vôbec strach že sa nevráti. Bol už ďalším členom skupiny. Cleo bol ešte mláďatko, len nechápali jednej veci že prečo sa ich nebojí a práveže sa naučil s nimi žiť vo Vlčom hoteli.

Najviac ho ale bavili poletovať ponad Vlčieho hotelu. Tam si sadal na konáre a šiekrial od radosti.

Všetci boli šťastní ako sa tu naučili za ten čas žiť.

No nezabudli ani na soľ čo našiel Loran s Frankom. Len sa im ešte neporadilo ten kameň soli tak rozdrviť aby mali s neho lahodnú a chutnú soľ ktorou si mohli spríjemniť a dochutiť jedlo. Keď sa o to pokúsili druhým kameňom nebolo to ono. Nedokázali to tak spraviť aby mali len prášok. Ostávali im vždy nejaké kúsky ktoré neboli moc vhodné aby ich mohli zjesť. Boli radi že mali také bohatstvo ale keď si sním nevedeli radi tak boli z toho aj celkom smutný.

Kapitola 9. Drvička na soľ

V jedná ráno keď všetci raňajkovali, Cleo vyletel z Vlčieho hotelu a sadol si na hrubý bambus ktorý rástol neďaleko riečky. Derek sa vybral akurát na ryby. Natiahol sieť ktorú vyrobila Alysa a vložil ju do riečky. Pripevnil dvoma konármi a zaťažil to kameňmi. Ako tak sedel nad hlavou sa mu ozvalo jeho meno. Bol to Cleo ktorý sedel na bambusoch. Ako tam ale prichádzal vôbec si ho nevšimol. Tak sedel na brehu a čakal po kedy sa chytia ryby a rozmýšľal nad všetkým možným.

Ale ako sa pozrel na Clea ktorý stále sedel na veľkých bambusoch dostal nápad že ten bambus môžu využiť ako drvičku na soľ. Premyslel si nejaký taký plán ako by to mohol zrealizovať. Ale stále mu to nejako vychádzalo. Ale popri tom všetko myšlienka to bola dobrá. Mal to síce premyslené ale nevedel ako to zrealizovať.

Nemal pri sebe ani nôž že by bambus odsekol a nejako sa pokúsil o to. Začalo trochu pršať a dvíhal sa vietor.

Tak zobral ryby ktoré sa zatiaľ nachytali. A šiel do Vlčieho hotelu aby sa skryl pred dažďom. Celu mu sadalo na rameno a šiel sním. Ale ako sa viac rozpršalo uletel rovno do Vlčieho hotelu aby nezmokol.

Derek prišiel o niekoľko minút neskôr ako Cleo.

Položil ryby na stôl a Alysa sa pustila do pripraví obedu.

„Počujte rozmýšľal som, teda skôr Cleo mi ukázal ako by sme mohli rozdrviť soľ“.

„Našiel som veľký mohutný bambus, ktorý keď pekne opracujeme dostaneme nádobu v ktorej môžeme soľ drviť, dno bambusu je tak keď by sme kamienky soli v bambuse drvili tak dno vydrží. Len musíme si z dreva spraviť akýsi tláčik čím to budeme tlačiť a drviť“.

„Veľmi dobre, nad tým som rozmýšľal aj ja ale nevedel som ako na to“ dokončil Frank.

Všetko možné mu behalo po rozume ale ako to dať do kopy na to veru neprišiel.

Podarilo sa to aj až Derekovi.

Ako prestalo pršať Derek s Frankom šli pri riečku kde videl Derek veľké bambusy. Zobrali si zo sebou aj nôž aby mohli bambus odseknúť.

Lenže ako sa moc snažili bambus bol veľmi tvrdý a odseknúť sa im to nepodarilo.

Keď v tom prišiel za nimi a Loran ako sa im darí. Povedali mi že sa im to nepodarilo odseknúť lebo bambus je veľmi tvrdý. Loran chvíľu rozmýšľal a nadalo ho aby si vyrobili sekeru z ostrého kameňa.

Bol to veľmi dobrý nápad, škoda že ich to nenapadlo už dávno. Uľahčilo by im to veľa roboty. V riečke našiel Frank plochý kameň rozbil ho o druhý a ostala mu veľký časť kameňa v ruke, ale čo bolo hlavné táto časť bola veľmi ostrá. Dalo sa na nej ľahko porezať. Vyrobili sa na ten kameň rúčku obviazali to malými lankami ktoré im dal obal z balóna.

A tak si teda vyrobili provizórnu sekeru, ktorá ale účel spĺňala.

Pár sekov do bambusu a už bol aj dole.

Tešili sa tejto novej sekeri.

Pripravili si požadovaný rozmer a tvorili drvičku na soľ.

Práca im trvala len chvíľku.

Všetko mali dôkladne premyslené ako to má vyzerať.

Vyrobili štyri nádoby ktoré budú slúžiť ako drvička soli. Ešte potrebovali čím to budú drviť. Z tvrdého dreva si vyrobili akési kladivo ktoré sa pohodlne zmestí do otvoru bambusu.

Presne do zabrúsili aby sa dalo sním dobre drviť kamienky soli.

Na kuse plátna rozbíjali veľké soľné kamene a tie zase na menšie a takto to išlo ďalej po kedy neboli na takom štádiu že malé kamienky sa už vmestili do drvičky. Tie malé kamienky dali do vnútra a kladivom ich stláčali. Stačilo len chvíľku práce a mali krásnu soľ.

Zatiaľ čo Derek s Frankom pracovali na soli, tak Alysa s Loranom vyrobili soľničku tiež z bambusu aby mali kde skoľ uskladniť.

Bol to obyčajný bambus do ktorého vložili menší aby tak zabránili vysýpaniu soli.

Keby im náhodu soľ došla, ktorej mali už aj tak dostatok. Vedeli kde nájsť soľné kamene a ako si ju pripraviť. Všetko bolo len o tom ako rozmýšľali. Keď sa spojili vedeli spraviť aj nemožné.

Kapitola 10. Vodný mlyn

V jeden večer keď si dali deň oddychu, sedeli všetci pri krbe a rozprávali sa. Keď Derek navrhol či by si nemohli vyrobiť vodný mlyn. Určite by im nejako poslúžil a zjednodušil prácu. Mlyn chceli postaviť pri rieke. Nemali ešte ale ani tušenie ako to spraviť. Spoliehali sa na Dereka že na niečo príde. No Derek nebol so sebou spokojný. Chodil po lese a premýšľal ako to spraviť. No na nič ešte neprišiel, vedel že prúd vody bude krútiť kolesom ktoré zase bude poháňať niečo iné. Ale ako moc sa snažil tak to nešlo. Dlhé hodiny strávil sám v lese aby mal čistú hlavu. Moc od neho očakávali tak ich nechcel sklamať. Zvuky prírody mu dávali akúsi si na myslenie. Ležal len tak v tráve a nad hlavou mu preletovali vtáci rôzneho druhu. Vracal sa do Vlčieho hotelu len vyspať a najesť. Veľmi málo sa aj zhováral s ostatnými táto jeho úloha bola veľmi dôležitá. Nedalo mu to poriadne ani spať, neustále rozmýšľal aby to bolo dokonalé.

Po pár dňoch konečne niečo načrtol na kus látky.

Bola tam akési koleso ktoré poháňa voda. To je umiestnené v strede riečky a pod sebou má podpornú konštrukciu, ktorá drží otočné koleso.

Začal veľmi dobre, čím viac rozmýšľal tým viac to malo úspech. Po niekoľkých dňoch práce s otočným vodným kolesom sa rozhodol že ho usadí do riečky. Na túto prácu si už zavolať aj Lorana a Franka. Cleo ich pozoroval z vysokého stromu ktorý bol veľmi rozkonárený takže členovia boli stále v chládku a slnko im neznepríjemňovalo prácu.

Za pár hodín bolo vodné koleso na mieste. Prvá skúška sa podarila veľmi dobre. Vodné koleso sa točilo rýchlosťou ako tiekla riečka.

Keď sa tak na to pozerali na svoju dobre odvedenú prácu Lorana ešte napadla myšlienka že čo keby spravili hrádzu a tým si budú môcť regulovať rýchlosť kolesa.

„ Veľmi dobrý nápad ” hovorí Loran.

„ Takéto niečo by ma veru nenapadlo ” pridal sa Frank.

„ Si veľmi šikovný a dobrý chlap Derek, som rád že si tu s nami, máš toľko veľa vedomostí a dobrých nápadov že neviem čo by sme si bez teba tu počali ”.

„Ale nepreháňajte, veď to nič nieje. Treba len trochu viac hlavu zapojiť ”. Smial sa Derek.

Po ťažkej a dobre odvedenej práci sa vrátili naspäť do Vlčieho hotelu aby si oddýchli a najedli.

Alysa im prichystala veľmi chutnú večeru. Upečené kuracie mäsko a zemiaky.

Teraz keď mali soľ bolo jedlo veľmi chutné a príjemné. Takto si veru už veľmi dlho nepochutili.

Alysu pochválili za večeru ktorú im pripravila a šli spať.

Následujúce ráno sa prebudili do zlého počasia. Vonku silno fúkalo a dážď znepríjemňoval pohyb po vonku. Tak teda členovia ostali vo Vlčom hoteli a vyrábali si rôzne nástroje ktoré im veľmi poslúžia. Frank našiel akýsi jemný kameň bol podobný ako pieskovcový ale ešte jemnejší.

Dokázal nabrúsiť tak nôž, že sa po tých mesiacoch čo ich sem zavial osud mohli konečne oholiť a ostrihať. Holili a strihali sa jeden navzájom, keďže nemali zrkadlo tak inak to ani nešlo.

Užívali si tento deň voľna. Rozprávali sa a popri tom všetkom sa strihali a holili. Tento upršaný deň im ubehol veľmi rýchlo. Ani sa nenazdali a už prišla tma. Podkúrili v krbe aby mali cez noc teplo. Na druhý deň sa Derek pustil do stavby vodného mlynu. Koleso mal už upevnené a chýbalo mu aby dostal dostatočný pohon kam potrebuje. Len teraz si nebol istý či spravia Hrádzu aby mohli regulovať prúd riečky alebo sa pustia do mechanizmu ktorý by im veľmi pomohol.

Derek chcel vyrobiť mechanickú sekeru, ktorá by za nich sekala drevo. Ale hlavne nejaké kladivo ktorým by rozbíjali kamene a vlastne drtili čo by potrebovali.

Pustili sa po dohode k stavbe mechanickej sekery. Vyrobili si zopár kladiek cez ktoré bude natiiahnuté lano a to bude poháňať mechanickú sekeru. Tento plán bol veľmi ťažký na prípravu ale aj zhotovenie. Dlhé týždne na to pracovali, ale nakoniec sa im po podarilo. Museli vlastne všetko vymyslieť, ako to spraviť aby fungovalo. Na svoje dielo boli veľmi hrdý. Ani nie preto že by to zvládli ale že ešte také niečo ani nevideli.

Bola to novinka.

Teraz za nich sekala drevo voda.

Pohonný mechanizmus bol prešpekulovaný do posledných detailov. Fungovalo to ako malo.

Týmto sa teda inšpirovali aj na stavbu druhého stroju a to bolo kladivo. Toto im netrvalo vyrobiť ani mesiac. Len na toto potrebovali viac súčiastok ktoré si museli vyrobiť. Hneď ako kladivo dostalo prvé pohyby, Derek poslal Lorana aby šiel zobrať nejakú skalú.

Loran aj tak urobil, doniesol veľký kameň položil ho pod kladivo spustili kladku a kladivo začalo búchať.

„Derek veď to nefunguje, kameň nám zabára do zeme”.

„Veru máš pravdu, budeme musieť niečo vymyslieť takého, aby to fungovalo tak ako má”.

„No najlepšie by bolo, keby pod tým je tiež nejaký kameň ale tvrdší ako bude ten ktorý chceme rozbiť”.

Toto bola veľmi dobrá myšlienka, na ktorú upozornil Loran.

„Mechanizmus už máme hotový, len to doladiť a bude to super stroj”.

Museli teda nájsť taký kameň ktorý bude veľký, ale aj tvrdý. Lebo pri otrasoch by sa rozlomil. Derek našiel taký veľký kameň ktorý by sa hodil na toto. Bol veľmi ťažký na to aby ho preniesli cez 10 kilometrov. Teraz mali ťažké rozhodnutie, buď sa popasovať s tým ako ho preniesť alebo nájsť iný a bližšie.

V tom prišla za nimi Alysa a prihovorila sa im.

„Čo keby dáte viac oceľových plátov vedľa seba na pevný kmeň stromu. Nepotrebovali by ste žiaden tvrdý kameň a týmito plátami by ste si pomohli veľmi moc”.

Alysa mala veľmi dobrý nápad, Lorad s Derekom už ani neuvažovali o tvrdom kameni. Ale o oceľových plánoch z košu balóna.

Museli teda odseknúť veľký kmeň aby ho mohli usadiť pod kladivo.

Vykopali teda dosť veľkú jamu, do neho ho vložili zahádzali kameňmi a hlinou aby mal dostatočnú stabilitu. Vrch kmeňa opracovali na rovnú plochu. Pripevnili tam oceľové pláty za pomoci špagátov. Plát musel byť ohnutý na oboch stranách aby ho dokázali priviazať. To isté spravili aj na kladivu. Keď to mali všetko hotové. Loran šiel pre kus solného kameňa aby svoj vynález odskúšali. Na Lorana čakali viac ako hodinu, keď sa rozhodli že ho idú pozrieť kde sa toľko zdržal. Keď v tom sa objavil aj s kameňom.

„Prepáčte ale nemohol som odlomiť kus kameňa, nejako sa mi nedarilo. Ale nakoniec skala povolila a podarilo sa mi to a tu je. Nech sa páči ”. Derek zobral od Lorana kameň poslal ho nech spustí koleso. Loran aj tak urobil. Vrátil sa pri kladivo a netrpezlivo čakal ako to bude fungovať.

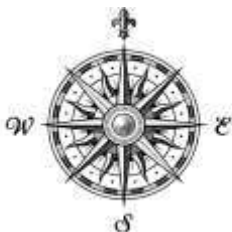
Derek vložil pod už drviace kladivo kameň a ani sa nenazdali a kameň bol rozlomený.

Ruku tam dávať bolo veľmi nebezpečné. Teda keď kameň rozlomilo spadol dolu na zem a skoro ho ani nenašli.

Vylepšili si teda mechanizmus tak že okolo pňa dali banánové listy ktoré boli upevnené na pružných konároch. To bolo dobré k tomu že keď aj kameň odfrkne tak ho listy zachytia a ostane na pníku. Teraz keď to už mali všetko ako ma byť. Teraz uvažovali teraz nad tým, či si narobia soľ do zásob alebo to nechajú tak a budú to využívať len keď to budú potrebovať. Usúdili že to kladivo môžu využiť viac ako len na solné kamene. Mohli to používať na hoci čo kde treba hrubá sila.

Kapitola 11.

Plavba okolo ostrova

Členovia sa prvý krát pokúsili oboplávať celý ostrov. Rozprávali sa o tom už dlho že raz sa o to pokúsia. Stále to len odkladali, neboli pripravený na tak ani nie zložitú výpravu ale cestu. Pokúsili sa o to v jeden krásny deň. Na oblohe nebolo ani mráčika, vietor nepohol ani lístkom. A tak ten deň prišiel. Zobral malý čln z od Vlčieho hotelu. Pustili sa po rieke aby asi ušetrili síl. Ale nie všetci mali túto možnosť sa vydať na túto výpravu. Alysa a Frank zostali vo Vlčom hoteli. Aby sa mohli postarať o zvieratá, ale aj tak na tak malý čln by sa všetci nezmestili. Možno ešte jeden ale to by si nemohli zobrať potraviny na cestu.

Tak teda šiel len Derek a Loran. Zobrali si pár potravín a pitnú vodu. Aby pri takej ceste neboli hladný či smädný. Táto cesta či výprava bola plánovaná na niekoľko dní. Ale aj keď boli blízko ostrova, nechceli sa vracieť na breh a nechať to tak.

Nastúpili do člna a Alysa s Frankom im mávali na rozlúčenie. Práve bol príliv tak im dalo čo to aby sa dostali ďalej od ostrova. Neskôr sa všetko upokojilo a Derek s Loranom si plávali okolo ostrova. Všetko vyzeralo že je v najlepšom poriadku.

Ryby plávali okolo nich ako keby boli najlepšími kamarátmi. Teraz ani nerozmýšľali že budú rybárčiť. Proste nebol to ich cieľ aj keď to mali hneď pod rukou, stačilo hodiť do vody len sieť a o ostatné by sa postaral prúd.

Ale niečo predsa prišlo. Loran zbadal korytnačky.

„Pozri korytnačky. Keby sa nám podarilo chytiť aspoň jednu, jej pancier by sme si mohli použiť ako hrniec a konečne si spraviť polievku ”.

„Nie je to zlý nápad ale dali sme si za úlohu niečo iné. Tak by som bol za to aby sme v tom aj pokračovali a potom sa vrátili k lovu korytnačky ”.

„ To je pravda ale aj tak ako sa plavíme mohli by sme to skúsiť ”.

„ Ale veď tu nič nemáme na to. Všetko k lovu sme si nechali vo Vlčom hoteli. Máme tu zo sebou len oštepy a tými veru ich nechytíš, jedine že by boli na brehu ”.

„Áno, máš pravdu. Nič tu na to nemáme tak sa vrátíme k tomu inokedy ”.

Plávali si teda ďalej okolo ostrova, keď v tom v diaľke zazreli niečo veľké sa hýbať pod hladinou. Nevedeli čo to je tak tomu venovali veľkú pozornosť. Po nejakom čase zistili že to je najinteligentnejšie zviera. Bol to delfín ktorý sem asi zablúdil. Najskôr si mysleli že či to budem žralok alebo nejaký veľryba. Týmto pádom im veľmi odľahlo lebo delfín nie je útočný typ, skôr naopak. Pokračovali teda ďalej v plavbe okolo ostrova.

Blížila sa noc a neboli ani v polke cesty. Začal sa trochu dvíhať vietor nebolo to nič strašného tak sa Derek rozhodol že si na chvíľku spší.

Loran nenamietať. A po nejakej dobe sa vymenili. Vietor bol stále rovnaký ani silný ani slabý.

Keby mali na loďke sťažeň a plachtu, cesta by im trvala určite menej. Ale keďže to nemali tak museli sa pomáhať len vlastnou

silou. Na to všetko že prešla noc a prišlo ráno, delfína stále videli. Ako keby plával s nimi kam že sa pohnú. Lenže stratili korytnačky.

To im až tak nevadilo, keďže vedeli kde ich hľadať. Hneď ako sa dostanú do Vlčieho hotelu. Oddýchnu si a pôjdu na lov korytnačiek. Ale to ešte netušili čo ich čaká.

Toto ráno obloha ostala tmavá a vyzeralo to ako keby má prísť silná búrka. A tak aj bolo o niekoľko hodín začalo pršať, vietor nebol silný ale bolo to nepríjemné. Tie malé kvapky do nich narážali ako keby to boli ihlice. Takto to trvalo až do nasledujúceho dňa, no to ale netušili kam ich to zobralo. Keď sa ráno rozvidnelo, zistili že sú dosť kilometrov od ostrova. Zostali nepokojný, lebo tak ďaleko od ostrova na takej malej loďke nebolo bezpečné.

Mohla prísť nejaký veľká vlna a z ich loďky by nič nezostalo a ony by zostali na šírom mory bez akejkoľvek pomoci.

„ Musíme plávať naspäť k ostrovu a to okamžite ”.

Ani jeden nepovedal slovo a vesloval čo mu sily stačili. Všetko teraz záviselo od nich. Snažili sa s plných síl. Všetko obetovali len aby sa dostali k brehu ostrova. Táto ich skúsenosť ich skoro pohltila. Ale ich snaha a odhodlanie bola veľká na záchranu ich životov. Po niekoľkých hodinách sa dostali z búrky preč. A konečne zazreli pláž ostrova.

Derek už celý natešený doslova poskacoval po malej loďke.

Tešil sa že už konečne bude na brehu.

Táto cesta im vlastne ani nič nepriniesla, len ohrozili svoje životy. Okolo ostrova nebolo nič, čo by nasvedčovalo prítomnosť človeka.

Konečne ako dorazili na ostrov, spadol im veľký kameň so srdca že sú zdravý a živí. Bola to veľmi dlhá a náročná plavbe. Ale zvládli to to skoro bez problémov. Niečo sa našlo ale to skoro nestálo za reč, hlavná vec bola že sa vrátili živí a zdraví.

Alysa s Frankom sa už o nich báli. Nevedeli vôbec čo je s nimi. Ako Derek s Loranom sa ukázali vo Vlčom hoteli, tak normálne tiekli slzy šťastia. Od tejto chvíľky si sľúbili že už niečo také nespravia a pekne všetci ostatnú pokope.

Alysa im pripravila niečo na jedenie, lebo za ten čas boli vyhladovaný a hlavne smädný. Všetko čo si zažiadali im Alysa pripravila. Boli veľmi vyčerpaný, ledva sa dokázali najesť. Ako sa najedli, tak sa uložili na svoje lôžka a okamžite obaja zaspali.

Tento ich výlet okolo celého ostrova im zobral takmer všetku energiu.

Prespali celý deň aj noc a zobudili sa nasledujúci deň na obed. Tento odpočinok im dodal veľa síl aby mohli fungovať ako predtým.

Kapitola 12.

Nádej na záchranu

Nasledujúce ráno ako sa všetci prebudili, prvom rade si dali raňajky a rozprávali sa o tom čo sa bude dnes robiť. Derek s Frankom šli do ohrady nakrmiť zvieratá a pozbierať vajcia. Zvieratá sa ich už nebála

keďže sa o nich starali. Pobehovala im pomedzi nohy a bola veľmi priateľská. Trvalo im to necelé dve hodiny, po kedy nakrmili a dali vodu všetkej zvery. Vajíčka pozbierali do prúteného košíka ktorý vyrobila Alysa v jeden upršaný večer pri teplom kozube. Mali ich dostatok a nezabudli ani na jedno. Tak sa rozhodli že sa vrátia naspäť do Vlčieho hotelu. Po ceste narazili na nejaký zvláštny strom. Veľmi sa podobal vŕbe ale nebolo to ono. Konáre nerástli do strán ale boli spadnuté dolu, presne ako u vŕby. Keď sa dostali úplne ku stromu tak vyskúšali čo to je za strom. Konáre mal veľmi pružné ako keby to boli nejaké laná ktoré visia z koruny stromu. Pár konárov odsekli a pokračovali do Vlčieho hotelu.

Ako prišli Loran sa zabával s Azraelom a vlčatá ich sledovali. Alysa pripravovala obed.

Derek ako držal v ruke prútie z neznáme stromu, Loran na neho zavolať že kde to našli.

„Ty to nebudaj poznáš ? ”

„Jasné že áno, je to niečo podobné vrby ale nie je to ono ”.

„A čo to teda je ? ”

„To je predsa Bahniatko, nemá ešte puky ale keď sa rozkvitne, tak má krásne biele puky. ”

„Tak teda sme našli Bahniatko. A na čo sa to dá použiť ? ”

„Je to väčšinou na okrasu, ale má veľmi ohybné prútie. Tak sa dajú ľahko pliesť rôzne košíky a podobné veci. Ale takého prútia tu na ostrove je veľa, tak teda taký veľký objav to až tak nebol ”.

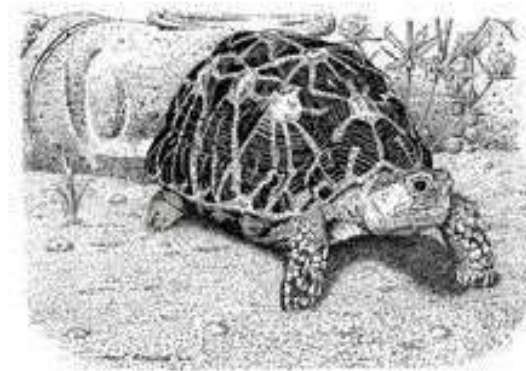
Ako sa dorozprávali, Alysa ich volala k obedu. Mali veľmi chutný pečených zajacov. Veštcí si pochutnali dokonca Azrael s víčatami najviac. Im chutili kostičky, dokonca si až labky olizovali. Pri obede prebehla reč o korytnačkách ktoré videli, ako šli na plavbu okolo ostrova. Keby sa im tam podarilo niekoľko chytiť, zabiť a pancier by im tak dal výbornú nádobu na varenie. Bolo by to ako keby varia v hrnci. Nebolo by to ono ale lepšie ako nič.

A konečne by si pochutnali na nejakej lahodnej polievke ktorú by im Alysa s radosťou pripravila.

Derek s Loranom si nachystali zbrane a šli na pláž aby ulovili zopár korytnačiek. Po pár minútach Loran jednu zbadal ako vychádza z mora, pristúpil ku nej a presným zásahom ju trafil do hlavy. Korytnačka hneď bola mŕtva. Odložili ju na bok aby ju neodniesla voda a pokračovali ďalej.

Loran vykrikol na Dereka nech sa pozrie na oblohu, tak sa otočil a ozaj tam niečo bolo.

Veľká tmavá guľa ktorá sa pomaly ale isto približovala k ich ostrovu. Nemali ani najmenšiu šajnu čo to môže byť. Nechali teda lov na korytnačky na chvíľu tak a pozerali na tmavú guľu ktorá bola v oblakoch. Trvalo to pľiš dlho a objekt ako keby stál na jednom mieste. Obaja ostali nepokojný a šli po ostatných do Vlčieho hotelu. Vyrozpávali im po ceste naspäť, čo vlastne videli. Lebo nebol čas si sadnúť za stôl a dať si šálok teplého čaju. Keď sa vrátili na pláž, tmavý objekt bol stále skoro na tom istom mieste ako keď odchádzali. Ani jeden nevedel o čo ide a zostali nepokojný. Chvíľku sa ešte pozerali na záhadný objekt, zobrali korytnačku a vrátili sa do Vlčieho hotelu. Zbavili sa panciera a dostali k tomu aj kus chutného mäsa.

Alysa sa hneď pustila do prípravy polievky. Nebola to taký polievka ako na ktorú boli všetci zvyknutý. Bola to taký čo im dala príroda.

Ale aj to im stačilo aby nabrali viac a viac síl.

Na večer sa šli ešte pozrieť naspäť na pláž a tmavý objekt bol bližšie a bližšie.

Počítali že by mohli prejsť dva až tri dni a tmavý objekt by sa mohol priblížiť ku ostrovu tak aby bol objekt rozpoznáý.

Nejako to moc teraz neriešili a šli si ľahnúť. No Frankovi to nejako nedalo zaspať a stále rozmýšľal čo to môže byť.

Veľká tmavá guľa ale nazvali to objektom, lebo s takej diaľky sa to moc nedalo rozpoznať. Ale po chvíľke úvahy zaspal aj on.

V noci sa strhol veľký vietor. Ale nič vážneho sa nestalo dokonca aj úroda ostala nepoškodená. Frank sa zobudil ako prvý, šiel zobrať suché drevo do skladu aby mohol podkúriť v krbe. Po malej chvíľke už z komínu sa valil hustý dym. Nachystal varené vajcia ktoré pripravil v pancierovom kotlíku ako si to pomenovali. Položil ich na stôl a vybral sa na pláž sám.

Ako tam došiel neveril vlastným očiam. Pár krát si ich pretrel, lebo si myslel že sa mu to len zdá.

Zazrel podobný balón na ktorom prileteli na tento ostrov.

Rýchlo bežal to oznámiť ostatným, ktorý ešte spali. Pobudil ich aby hneď sním išli na pláž, že vidí balón.

Nikto neváhal a ani sa nenajedol a rovno utekali na pláž aby dali o sebe vedieť. No keď sa vrátili balón už mali skoro za chrbtom.

Derek rýchlo zapálil oheň a nahádzal tam všetko možné čo videl len aby dymom upozornil že je niekto na ostrove.

No balón pokračoval ďalej a nebolo ani náznaku že by si dym všimol. Prenasledovali ho cez hustý len ale tam ho len zriedka zazreli.

Stratili už poslednú nádej že sa vrátia do vlasti. Balón zrazu zmenil smer, asi vo veľkej výške mu narážal vietor a hnal ho naspäť smerom ku pláži. Od radosti všetci sa ponáhľali na pláž aby priložili do ohňať. Balón bol priamo nad nimi a bolo vidieť že v balóne sú nejaký ľudia.

Alysa zbadala ako keby im z balóna niekto kýval, tak začali všetci mávať rukami ako keby sa pomiatli.

Keď v tom dopadla sklenená fľaša vedľa Azdraela. Ten ju hneď uchmatol a doniesol pri osadníkov. Loran ju zobral a prezrel si ju. To určite museli zhodiť s balóna. Bola tam korková zátka keby náhodou spadla do mora aby sa nepoškodila listina ktorá bola vo vnútri.

Loran ju chcel hneď rozbiť o kameň ktorý mal pod nohami no Derek ho zastavil.

Opatrne otvorili fľašu a vybrali listinu. No bola písaná akým cudzím jazykom. Nikto to nevedel preložiť len Alysa poznala jedno slovo „*reviendrons*“, povedala že znamená to niečo také ako návrat a pochádza to z Francúzska.

Dostali teda nádej a ľudia v balóne si ich všimli a prídu ich zachrániť. Všetci zostali šťastní a hlavne že mali nádej že sa dostanú s tohoto ostrova. Balón sa stratil v dialke a začal znou ich každodenný život na ostrove. Starali sa o zveratá, vylepšovali príbytok a hlavne žili si tak aby im bolo dobre. Mali dostatok potravy aby prežili, nechýbala im ani pitná voda.

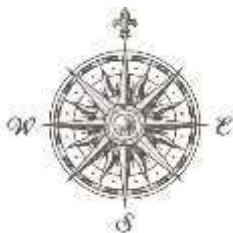
O všetko sa im postarala príroda. Len museli pracovať a mali všetko.

Len im chýbal poradný riad čo patrí do každej domácnosti. Ale aj bez neho sa vedeli zaobísť. Ale čo najviac im chýbalo boli lieky. Na tie malé zrania čo sa im stali tak sa veľmi dobre.

Prešli dva mesiace čo sa balón zjavil nad ich ostrovom. A od tých dvoch mesiacov nebolo po ňom ani stopy. Už ani neverili že sa vráti keď to tak dlho trvá. Zmierili sa s tým že zostávajú na ostrove až po ich posledných dní. Ale na to všetko boli veľmi odvážni a snažili sa aby im bolo čo najlepšie a cítili sa ako doma.

Kapitola 13.

Azraelov Koniec

Prešlo pár mesiacov od kedy videli na oblohe balón a rozlúštili listinu ktorá bola v sklenenej flaši. Balón sa stále nevracal a o ľudí ktorý im mali prísť nebolo ani počuť. Pokračovali ďalej v každodennej práci. Vo vlčom hoteli sa zveladoval nábytok. Keď boli na prieskum jednej strany ostrova Alysa zbadala jeden strom ktorý jej pripomínal citrónovník. Keď prišli až ku tomu stromu boli v nemom úžase. Naozaj to bol citrónovník. Veľmi sa tomu objavu potešili. Alysa dokázala spraviť veľmi príjemný nápoj ktorý im veľmi chutil. Od kedy prišli na tento ostrov nemali nič iné na pitie okrem čistej vody a mlieka s kokosu. Tak sa im obohatil aj jedálniček o citróny. Blížila sa zima a tak začali zbierať drevo a uskladnovali v skladne na zimu.

Popri tejto práci nezabúdali ani na ziveratá. Mali veľku radosť keď sa im narodili dve malé kozičky čo bolo prvý krát za celý čas čo sú na ostrove.

Derek s Loranom išli nazbierať citróny lebo Alysa im sľúbila že im pripraví nápoj. Ako tak zbierali začal fúkať silný vietor a veľmi sa zamračilo. Nechali teda zber citrónov a ponáhľali sa do Vlčieho hotela aby nezmokli a hlavne neochoreli, keďže nemali žiadne lieky.

Len tak tak dobehli do Vlčieho hotela a začala silná búrka. Trvala len pár hodín, niekedy nad ránom to prestalo.

Spalo sa im príjemne, krb im dával teplo zato sa im tak dobre spalo. Ani nezaregistrovali kedy tá búrka skončila. Hneď ráno vyšlo na oblohu slnko a deň vyzeral že bude krásny.

Derek s Loranom sa rozhodli že si pôjdu na pláž zaplávať. Pridal sa ku nim aj Azrael. Tomu sa v mori veľmi páčilo. Naháňal ryby ale tie boli šikovnejšie a vždy mu ušli. Ako si tak plával napadla ho nejaká neznáma ryba. Zúrivo zaštekala a pratala sa z vody. Behom chvíľky

začal kňučať a padol na zem. Pribehli hneď ku nemu a v tom sa prebral. Vyzeral veľmi unavený a nesvoj a nevedeli prečo.

Keď Alan zbadal na zadnej ľavej nohe kusnutie hneď mu došlo čo sa stalo. Musela ho pohryznúť nejaká ryba alebo nejaký vodný živočích.

Ošetrili mu ranu a odniesli do Vlčieho hotela. Nechcel piť vodu ani pridať potravu. Jeho správanie sa im nepáčilo. Vyzeral ako keby bol chorý, no veru aj bol. Tá ryba ktorá ho napadala bola jedovatá a tak Azrael bol teda otrávený. Nikto o tom nevedel len sám azrael a tak mu zostávali posledné dni.

Za tieto dni sa o neho starali ako len mohli. Dávali mu aj do úst vodu či jedlo. Ale všetko odmietal.

Na štvrtý deň Azrael vydýchol naposledy. Pred západom slnka ho dôstojne pochovali. Derek vyrobil kríž, Alysa vence z kvetín ktoré našla zatiaľ čo Frank s Loranom kopali hrob. Všetci boli veľmi smutný a aj vlčatá ktoré dá sa povedať Azrael vychoval.

Vlčatá zostávali pri hrobe a len málo kedy sa ukázali vo Vlčom Hoteli. Za tieto dni nevykonávali žiadnu prácu a len sedeli

smutný

pri krbe a zohrievali sa.

Nevedeli sa stále vyrovnáť že ich Azrael opustil. Prešiel mesiac a osadníci začali normálne žiť. Každý týždeň mu chodili zaniest Čerstvé kvety. Lorana napadla myšlienka že by mu vyrobil nejaký pomník. A tak si uctili ešte viac jeho pamiatku. Bol to síce dobrý nápad ale nevedeli ako a nemali ani potrebné náradie.

Po niekoľkých dňoch prišli k záveru že to nezvládnu a tak od tej myšlienky opustili. Všetko sa vrátilo do starých kolají a každý si robil svoju prácu zodpovedne.

Dve malé kozičky ktoré sa im narodili tak za tú dobu vyrástli na dospelé. Museli teda rozšíriť ohrady, postaviť nové prístrešky pre zvieratá. Zima bola už pred dvermi a tak ešte v posledných dňoch zatepľovali Vlčí hotel. Alysa stále vyvára rôzne dobroty.

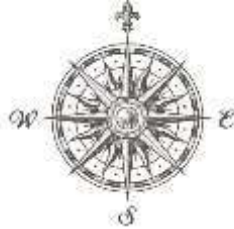
Boli na ňu nesmierne hrdý. Ani si moc neuvedomovali že sú na opustenom ostrove, keď že sa tu tak dobre zabývali. Mali všetko čo potrebovali.

Nesmeli ale zabudnúť na sklenenú fľašu v ktorej bola listina.

Čím viac boli na ostrove tým viac sa zdokonaľovali vo všetkom.

Kapitola 14.

Zachránení

Prešlo niekoľko mesiacov a aj zima. Začal sa topiť sneh a to im spôsobilo veľký problém. Začalo im tiecť do Vlčieho hotelu. Nevedeli kade a dost' im to znepríjemňovalo život. Ale na druhej strane nemali núdzu o pitnú vodu. Nemuseli chodiť na vodu do riečky, keďže im tielka priamo so stropu. Na to všetko tu diery chceli zapchať, aby im viac netieklo. Na to všetko potrebovali náradie, ktoré však nemali. Museli teda počkať po kedy sa sneh roztopí. Aj tak veru bolo, za necelé dv týždne sneh zmizol.

Derek s Loranom sa rozhodli že tu na ostrove zomrieť nechcú. Tak sa rozhodli že postavia nejaké plavidlo ktoré ich od tadeto odnesie a pomôže im sa s ostrova dostať. Musela im stačiť len sekera, keďže nemali žiadne potrebné nástroje. K člnu plánovali prirobiť nejaké plávacie zariadenie aby im umožnilo plavbu aj vo veľkých vlnách. Začali so stavbou lodenice. Išlo im to veľmi dobre, zbytočne sa nevracali do Vlčieho hotelu. Dokonca ani jesť tam nechodili.

Stavba bola prvoradá a Alysa s Frankom im to schvaľovali.

Prešiel mesiac a lodenica nebola ani z ďaleka dokončená. Tá predstava že opustia ostrov ich hnala stále dopredu. Alysa im aj s Frankom donášali jedlo a aj vodu. Niekedy im pomáhal so stavbou aj Frank. No ten mal za prácu či úlohu, starať sa o zvieratá ktoré boli v ohrade.

Po troch mesiacoch bola lodenica dokončená. Lenže nemali ani pomyslenie že budú oslavovať, mali pred sebou ešte moc práce. Doniesli čln do lodenice a začali s prácou. Museli to mať všetko dobre premyslené. Nesmeli na nič zabudnúť.

Každá jedna chyba ich mohla stáť život. V druhý deň stavby zostala obloha doslova čierna. Cítili že príde nejaký silný búrka a tak sa šli schovať do Vlčieho hotelu. Nič neprišlo, dokonca ani dážď. Padlo len pár kvapiek ale to sa za dážď považovať nedalo.

Na to všetko ale obloha zostala tmavá. Derek s Loranom pokračovali ďalej v práci. Nebolo dobre vidieť, tak zobrali so sebou aj Franka aby im pomohol nazbierať drevo na oheň. Ten oheň by mal osvetľovať miesto kde pracujú. Presne tak sa aj stalo. Oheň im krásne svietil na prácu. Kálali stromy a práca im šla krásne od ruky. So starého balóna, čo im zostala ešte látka spravili plachtu na sťažeň. Oheň stále horel a jeho dym siahal niekoľko metrov do výšky. To sa im stalo osudným. Ďaleko v mori sa objavila nejaká loď. Zbadal ju Loran keď akurát nakladal drevo do ohňa. Najskôr tomu moc nedával nádej, lebo si myslel že sa mu to zazdalo. Ale zahliadol záblesk v tej tmavej oblohe. Od vtedy oheň horel stále, aby ho loď zahliadla.

Alysa sa určite nemýlila v texte ktorý bol zhodený v sklenenej fľaši z balóna ktorý preletel nad nimi.

A naozaj išlo o záchranú loď ktorá ich mala dostať z tohto ostrova. Na to všetko pokračovali vo výrobe plavidla. Stále mali pocit že sa im to len

zdá a žiadna loď tam nie je. Za dva dni sa vyjasnilo a ozaj šlo o loď. Smer mala presne k ich ostrovu. Celí vytešený, že sa konečne dostanú s tohto ich ostrova. Osadníci nezanedbávali ani zvieratá, stále sa o nich starali. Loď plávala príliš pomaly a trvalo jej to moc dlho po kedy sa dostane až k ich ostrovu. Už prešli štyri dni čo sa loď objavila a stále bola ďaleko. Ale každou minútou sa približovala a to ich robilo šťastnými. Nevedeli sa dočkať kým loď zakotví pri ostrove a spustia sa na more člny. Po troch nekonečne dlhých dňoch sa tak aj stalo. Loď zakotvila niekoľko metrov od ich ostrova. Spustili sa na more štyri člny a smerovali na ich ostrov. Stroskotanci netrpezlivo čakali na pláži a radostne mávali. Necelú pol hodinu trvalo po kedy sa člny dostali na pláž ostrova. Z člnov vystúpilo osem chlapov, tí im vysvetlili ako ich našli. Že istá skupina ľudí, ktorá preletela nad ich ostrovom povedala istež Anglickej námornej spoločnosti čo videla.

Ako sa dorozprávali, pozvali ich do Vlčieho hotela aby si oddýchli a poukazovali im čo všetko vybudovali za ten čas čo tu žili. Jednu noc na ostrove prespali aj námorníci s kapitánom. Nechceli riskovať že ich niekam odnesie prúd. Alysa pripravila veľkú hostinu na ich záchranu. Navečerali sa a išli spať, keďže bolo už dosť hodín.

Nasledujúce ráno vypustili všetky zvieratá, dokonca odmontovali aj bránky a dvierka, aby zvieratá sa mohli svojvoľne pohybovať ale aj vrátiť do ohrady. Námorníci im stým pomohli s radosťou.

Ako to všetko spravili rozlúčili sa so zvieratami, naposledy sa vo Vlčom hoteli najedli a nasadli do člnov. Zamávali svojmu domovu a vyplávali k lodi. Nezabudli ani na vlčatá ktoré mali nesmierne ochočené a samozrejme ich zobrali so sebou.

Týmto sa ich život na ostrove skončil, keď ich prišiel zachrániť Anglický kapitán z Liverpoolu Edwards aj s posádkou.